

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ
СЪВЕТ

Стенографски запис!

ЗАСЕДАНИЕ
на
Министерския съвет
29 март 2007 г.

Заседанието започна в 10,15 часа и се ръководи от министър-председателя Сергей Станишев.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Уважаеми госпожи и господа, започваме заседанието на Министерския съвет. В дневния ред има важни теми за обсъждане. За оперативно заседание са подготвени материали, след което ще се проведе Съвет по европейска интеграция, най-вече във връзка с комуникационната стратегия на България за Европейския съюз.

Призовавам ви за делови обсъждания, които да бъдат по същество и с кратки представяне на точките и дискусии. Има молба от професор Георги Петканов, законопроекта за съдебната власт да се разгледа по-рано, тъй като ще пътува.

Предлагам, да започнем с точките от дневния ред, след това ще преминем към Законопроекта за съдебната власт, който е важен, защото

е много основополагащ за функционирането на този клон на властта в България.

Точка 1

Проект на Решение за приемане на Годишен доклад за изпълнението на Националната програма за закрила на детето

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми госпожи и господа министри с Решение № 53 от 2005 година Министерският съвет прие Национална програма за закрила на детето. В изпълнение на точка 5 е изготвен и представен Годишен доклад за изпълнение на тази програма. Националната програма за закрила на детето за 2006 година обхваща седем приоритетни области, като основните цели и дейности са в съответствие с принципа за защита интересите на детето, както и на принципите за неговото отглеждане в семейна среда. Те са насочени към осигуряване на условия за спазване правата на всички деца в България с цел повишаване благосъстоянието и подкрепа на техните семейства.

В проекта на доклад са отразени дейностите, които са осъществили отговорните за изпълнение на Националната програма за закрила на детето за 2006 година институции и ведомства, които са много и са посочени. Информацията е структурирана по приоритетни област и цели, като доклада в своята цялост свидетелства за пряката ангажираност на държавните органи и не правителствените организации. За изготвяне на доклада особен принос имат общините, които активно се включиха в неговата подготовка чрез предоставяне на информация за постигнатите добри практики на местно ниво в сферата на деинституционализацията, социалните услуги, образованието,

превенцията на наркоманите и други. Това е нов момент, в който действително общините имат променено отношение. Не е настъпил сериозен поврат, но промененото отношение на общините е факт.

В изпълнение на заложените дейности показва, че Националната програма за закрила на детето постига своите оперативни цели.

По първа приоритетна област, намаляване броя на децата отглеждани в специализираните институции и подобряване на условията на живот в тях, отговорните органи са извършили дейности насочени към развитието на нови алтернативни форми на грижи и социални услуги. Подобрява се качеството на живот на децата настанени в специализирани институции, като в същите се развиват услуги насочени към усвояване на жизнените умения. Това е един от съществените моменти през 2006 година по тази програма. В доклада може да обърнете внимание за закритите институции, анализирани са над 144 институции на деца, където са предприемат конкретни мерки за промяна на условията на живот.

По втората приоритетна област, създаване на по-добри условия за децата на улицата за упражняване на правата им гарантирани от Конвенцията за правата на детето и Закона за закрила на детето са изпълнени набелязаните мерки.

По подобен начин стоят нещата в третата приоритетна област, повишаване на ефективността на мерките за защита на децата от насилие, злоупотреба и други форми на експлоатация. Ново е разкриването на трите кризисни центъра през 2006 година, които позволиха бърза реакция и решаване на конкретни проблеми при репертрацията на деца.

По останалите приоритетни области – гарантиране на равен достъп на деца до качествено образование, намаляване броя на децата жертви на пътно транспортни произшествия, изграждане на поддръжане на Национална информационна система в областта на закрила на детето заложените дейности се изпълняват успешно и постигат оперативните цели на програмата.

Във връзка с гореизложеното предлагам Министерският съвет да приеме внесения от министъра на труда и социалната политика Годишен доклад за изпълнение на Националната програма за закрила на детето за 2006 година. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин Димитров.

Колеги, имате ли въпроси по доклада? Няма.

Приема се.

Точка 2

Проект на Решение за приемане на Годишен доклад за изпълнението на Плана за действие за равните възможности за хора с увреждания за 2006 – 2007 година

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: С решение по Протокол № 53 от заседание на Министерския съвет на 15 декември 2005 година се приеме План за действие за равните възможности за хората с увреждания за 2006 – 2007 година. В изпълнение на точка 4 от решението на Министерския съвет и изготвен годишния доклад.

Планът съдържа седем оперативни цели, които са насочени към подобряване качеството на живот и социално включване на хората с увреждане и са съобразени с главните цели на Националната стратегия за равни възможности. Изхождайки от мултидисциплинарния характер

на проблемите на хората с увреждания в разделите са набелязани различни области на рехабилитация и социална интеграция през отчетния период.

Нов момент е изграждането на информационна база данни за хората с увреждания. В момента в масива на базата са въведени над 30 хиляди записа за хора с увреждания. В областта на достъпната среда дейностите и мерките се изпълняват поетапно от отговорните институции, адаптирани са сгради на държавни, общински, културни, образователни и спортни институции и обекти. Добри резултати има и по отношение на достъпен транспорт и транспортни услуги на информационни технологии. Независимо от създадената нормативна уредба все още проблемите на достъпната среда за хората с увреждане не се решават достатъчно бързо и ефективно. Тук действително е един от големите проблеми.

Успешно се реализират мерки по осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения, които заменят или подобряват функциите на човешкия организъм и увеличават възможностите на хората с увреждания.

Все повече хора с увреждания намират трудова и професионална реализация. В момента по редица програми от активните политики на пазара на труда насочени към хората с увреждания. В това число и насърчителни мерки към работодателите.

Постигнатите резултати за създаването на равни възможности на хората с увреждания и тяхната интеграция показва, че през отчетния период плана за действие се изпълнява ритмично и заложените дейности се осъществяват отговорно от съответните министерства и други институции.

Усъвършенствана е и координацията между местните власт и държавната администрация за информационното обслужване на Плана за равни възможности.

По данни на общинските администрации в над 30 общини в страната ефективно се работи по изпълнение на заложените оперативни цели, като вече са налице и конкретни резултати.

Във връзка с гореизложеното предлагам Министерският съвет да приеме проект на Решение на Министерския съвет за приемане на Годишен доклад за изпълнение на плана за действие за равните възможности за хората с увреждания за 2006 година.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин Димитров. Имате ли въпроси по доклада.

Миналата година когато обсъждахме аналогичен доклад, поставих въпросът имате ли достатъчно информация в Министерството на труда и социалната политика за състоянието по общините? Какво се прави за хората с увреждания, защото знам, че има неравномерен подход. Имате ли обобщени данни? Събрана ли е тази информация? Как координирате усилията на министерството и на агенцията с местните власти?

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: Да, тази година, както споменах по първа точка за сериозни промени в отношението на общините и по този проблем се опитахме да създадем обща координация. Над 120 общини реагираха и са представили подробни отчети и анализи за конкретните мерки, които се предприемат. Измененията основно са насочени в усилията им към промяна на средата. Създаване на условия за достъпна среда. Нов момент е, разбира се, след промененото законодателство през 2006 година, сериозно разгръщане на мрежата от социални услуги където общините са основния фактор.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре, благодаря ви.

Имате ли въпроси и бележки? Не виждам.

Приема се.

Точка 3

**Проект на Решение за определяне
представители на Министерския съвет в
Националния съвет за насърчаване на
заетостта**

ДИМИТЪР ДИМИТРОВ: Националният съвет за насърчаване на заетостта е постоянно действащ орган за сътрудничество и консултации при разработване на политиките по заетост на министъра на труда и социалната политика. Съветът съгласно изискванията на Закона за насърчаване на заетостта се състои от равен брой представители определени от Министерския съвет. Представителните организации на работодателите и на работниците и служителите на национално равнище. С Решение № 783 от 30 септември 2005 година Министерският съвет е определил представител от своя състав в Националния съвет за насърчаване на заетостта. Поради обстоятелствата, че някои от посочените в решението лица вече не са служители, а са с променени характеристики е необходимо съставът на Националният съвет за насърчаване на заетостта да се промени и да се актуализира в частта представители на правителството.

В тази връзка е представен проект за Решение за определяне на представители на правителството в Националния съвет за насърчаване на заетостта.

Искам да обърна внимание, че приемаме двете бележки, които са представени за оформяне на проекта на решение.

Първо, да се отмени изрично Решение № 783 на Министерския съвет от 2005 година.

Второ, в проекта на решение, който е представен подробно да се посочат и длъжностите на конкретните представители.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви. Колеги, имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 4

Проект на Решение за отнемане на разрешение за промишлена обработка на тютюн

СТЕФАН ЮРУКОВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми госпожи и господа министри с решение на Хасковския окръжен съд са вписани промяна на фирмата на дружеството "Хасково БТ" АД на "Хасково Табак" АД и в същото решение е прекратено дружеството и същото е обявено в ликвидация със срок 18 месеца.

През последните години това дружество драстично намали изкупуването на тютюн и неговата промишлена преработка. През 2006 година няма сключени договори за производство и изкупуване на тютюн.

На основание разпоредбата на член 8, алинея 1, точка 1 от Наредбата за условията и реда за издаване и отнемане на разрешения за промишлена обработка на тютюн и за производство на тютюневи изделия предлагаме да бъде отнето за срок от 12 месеца разрешението за промишлена обработка на тютюн на "Хасково Табак" АД, тъй като срещу притежателят му е започнало производство по ликвидация.

Проектът на решение е съгласуван с всички министерства. Направените целесъобразни бележки са приети.

Предлагам, Министерският съвет да приеме предложения проект на решение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: От Министерството на икономиката и енергетиката имате ли нещо да допълните? Колко души работят в “Хасково Табак” АД? Това беше остър социален въпрос в град Хасково.

АННА ЯНЕВА: Съгласно програмата за реструктуриране на “Булгартабак” са предвидени обезщетения за всички работници. Не следва да се създадат проблеми с ликвидацията в Хасково.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: В какъв размер са обезщетенията?

АННА ЯНЕВА: Обезщетенията са съгласно правилата и могат да бъдат до 20 работни заплати.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Задавам ви този въпрос, защото преди време се срещнах с тях.

Имате ли бележки? Няма.

Приема се.

Точка 5

Проект на Решение за разрешаване на проектиране и изграждане на обект “Регионално депо за битови отпадъци” - Видин

СТЕФАН ЮРУКОВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми госпожи и господа министри, изграждането на обекта представлява основна част от реализацията на проект по програма ИСПА, “Регионално управление на отпадъците” – Видин и е част от Националната програма за управление на отпадъците.

Регионалното депо ще обслужва всички единадесет общини от област Видин. Населението, на които възлиза на около 130 хиляди жители. Площадката за регионалното депо е предвидена в общия устройствен план на община Видин. Мястото е определено в съседство със сега съществуващото депо на територията на село Жиглица. С решение на Общинския съвет на всяка една от общините в област Видин е одобрен избора на тази площадка като най-подходяща.

Предложението е съгласувано с всички министри. Предлагам, Министерският съвет да приеме предложението.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Уважаеми колеги, ние подкрепяме проекта на решение, но със следната бележка. Действително това е площадка, която е предвидена и е в Националната програма за управление на дейностите свързани с отпадъците и като интегриран подход за регион Видин там ще бъдат обслужвани всички 11 общини. Още повече, че проектирането е предвидено и като техническа помощ по ИСПА. Всички процедури са реализирани и средствата могат да се използват по предназначение.

Имаме само едно уточнение, което искаме да се има предвид. Действително е реализирана процедура по ОВОС, но е реализирана за площадка с параметри от 150 декара. За следващите 71 декара няма такава. Министерството на околната среда и водите и дирекция "Превантивна дейност" окажем съдействие. От правна гледна точка и от процедурна гледна точка изискванията на глава 6 на Закона за опазване на околната среда трябва да бъдат изпълнени, за да нямаме уязвимост от правна гледна точка.

Господин премиер, с тези уточнения подкрепяме проекта на решение. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги имате ли други въпроси и коментари? Не виждам.

Приема се.

Точка 6

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Тарифата за таксите събирани по Закона за рибарството и аквакултурите приета с Постановление № 133 на Министерския съвет от 2006 година

СТЕФАН ЮРУКОВ: С влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на Закона за рибарството и аквакултурите бяха въведени нови принципи и задължения в националното законодателство, произтичащи от процеса по присъединяване на страната към Европейският съюз.

За да отговори адекватно на този въпрос Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури извърши значителни инвестиции в областта на информационните и комуникационните технологии и напълно завърши изграждането на ефективна информационна-статистическа система чрез която има готовност да предоставя на граждани и юридически лица редица услуги по електроенн път вместо на хартиен носител, както е досега.

Създадена е възможност за използване на електронен риболовен дневник и електронен дневник за първа продажба на продукти от риболов, електронен регистър на риболовните кораби, системата за сателитно наблюдение на риболовните кораби, електронно деловодство, електронна система за издаване на билети за любителски риболов и други.

Агенцията е изразходвала средства за изграждането на информационната система, както и последващи разходи за нейното поддържане, за това предлаганите услуги в електронен вариант имат определена цена, която е регламентирана в предложения проект на Постановление.

С приемането на измененията и допълненията на Тарифата за таксите, които се събират по Закона за рибарството и аквакултурите ще бъде закупуван само един риболовен дневник в електронен вариант, при досега съществуващите пет дневника в зависимост от вида на дейност, която осъществяваха съответните партньори.

Няма да бъдат изразходвани бюджетни средства за отпечатване на тези дневници. Ще се гарантира възможност за опростена комуникация с администрацията и ще се спестява време на гражданите. Ще бъде премахната таксата за използване на т.нар. кармаци, което вече е забранено с влезлия в сила от 1 януари 2007 година Закон за изменение и допълнение на Закона за рибарството и аквакултурите.

Проектът е съгласуван с министрите и направените целесъобразни бележки са приети. Не приетите бележки са аргументирани и допълнително съгласувани на експертно ниво.

Материалът беше включен като точка А-5 за разглеждане на заседанието на Министерския съвет на 22 март и отложен за разглеждане на заседанието днес.

С оглед на гореизложеното, предлагам Министерският съвет да приеме предложения проект на Постановление.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Господин премиер, цялата информация се знае от предишното заседание, не е нова и много полезна, но как отговаря Министерството на земеделието и горите на

основния въпрос – по закон за ограничаване на административния контрол върху стопанската дейност е записано, че държавни такси могат да се налагат само със закон. С постановление се установява техният размер. В техния закон няма такива такси, а в момента установяват размер на такси, които изобщо не трябва да ги има. Те не отговарят на този въпрос. В същност никой от вносителите не ни е потърсил през последната седмица за да бъде изяснен.

Ние нямаме бележки относно размера на таксите. Имаме базисна бележка, че не трябва изобщо да има такова постановление и за това сме против цялото постановление. Не смятам, че бележките са изчистени на експертно ниво, тъй като изобщо не е започнато с тяхното изчистване.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Министър Василев има правно основание, което е посочено в справка. Става въпрос за член 4, буква "О" от Закона за държавните такси, съгласно който държавни такси се събират за искания до държавни учреждения да извършват действия и услуги и за издаване на документи и дубликати. Те са в първата хипотеза от текста, да извършват действия и услуги. Вярно е, че в Закона за ограничаване на административното регулиране върху стопанската дейност има такъв текст, но Закона за държавните такси също е закон, който е много стар. Необходимо е да са направи нов закон и да се помисли дали трябва да има такова общо основание при положение, че при специалните закони има специално основание е въпрос на целесъобразност. Към момента имат законово основание и са отговорили в справка.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Тогава няма никакъв смисъл от другия закон, ако искате да го махнем, защото по този начин ние нарушаваме принципите на новия закон, който е от края на 2003 година. Този закон

иска да премахне точно това. Например, утре министър Мутафчиев може да пусне такси за преминаване между Източна и Западна България и по вашата логика означава, че има основание за такъв закон. Не виждам, защо трябва да има такси за нещо, за което може и да няма такси.

СТЕФАН ЮРУКОВ: Те са насочени само към лицата, които извършват стопански риболов. За да получат тази услуга от нас трябва да си платят таксата, защото ние ги обслужваме. Този административен потенциал работи по този въпрос и следва да получи съответна такса.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Тогава запишете, че който получава ще плаща таксите.

СТЕФАН ЮРУКОВ: Нашите юристи се позовават на член 4, буква "О" от Закона за държавните такси. Той не определя вида на предоставената услуга, както носителя на издавания документ. Дневникът в единия случай е на хартиен носител. И досега е плащана такава такса. В случая е на електронен носител. За услугата, която се извършва трябва да се заплати съответната такса. Засяга само тези, които се занимават с промишлен риболов, за тези които търгуват с това нещо.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Юруков, ясно е, че има законово основание въпреки, че двата закона както и много други закони в някакъв смисъл си противоречат като философия и имат различни цели. Ясно е, че има основание за тези такси по отношение на промишления риболов. Въпросът на господин Николай Василев по-скоро е принципен, за броя ограничения или регулации, които налага държавата на стопанска дейност. Кой от тях са целесъобразни и по какъв начин, за да не се достигне до излишество? Госпожо Янева, това засяга най-вече икономиката и енергетиката. На последния Европейски

съвет се взе решение за едно сериозно съкращаване на европейските регулативни режими. Мисля, че с 25 на сто и всяка страна трябва да направи свой график за ограничаване на своите режими, което е добре.

Няколко пъти е обсъждан въпросът за лицензионните и разрешителните режими. До къде сте достигнали с анализа на действащите и възможностите за ограничаване? Мисля, че доникъде, освен, че беше приета една принципна методика.

АННА ЯНЕВА: Не е съвсем така. По отношение на регулативните режими се обсъжда в Съвета за икономически растеж на тази база съвместно със Световната банка работим за изясняване анализа и намаляване на регулативните и лицензионни режими.

Считам, че до края на месец април ще имаме готовност.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: За какво ще имате готовност?

АННА ЯНЕВА: За предложение до Министерския съвет.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Има доклад и от Стопанска камара.

АННА ЯНЕВА: И този доклад е на разположение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре, тогава в края на април ще можем да разгледаме този въпрос в Министерския съвет.

АННА ЯНЕВА: На ясно сме, че няма да достигнем 95 на сто и ще има срокове, в които постепенно ще намаляват тези режими.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Въпросът е да не се увеличават междувременно. Докато подготвяме намаляването се създават нови.

Имате ли бележки по конкретната точка, освен принципната на господин Николай Василев? Не виждам.

Приема се.

Точка 7

Проект на Постановление за прехвърляне на бюджетни кредити по бюджетите на Министерството на културата, Министерството на образованието и науката, Българската академия на науките и на общините Карлово, Ловеч, Левски и Столична община за 2007 година

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми госпожи и господа министри, на 18 юли 2007 година се навършват 170 години от рождението на великия българин Апостола на свободата Васил Левски.

Във връзка с годишната е сформиран Национален комитет за честването, който имам частта да представлявам и който на 12 юли 2006 година прие Национална програма за честването. Отбелязването на 170 годишнината от рождението на Апостола ще протече под патронажа на министър-председателя на Република България г-н Сергей Станишев. Координатори на програмата са Общо български комитет и Фондация "Васил Левски". Предвидено е през настоящата година да се осъществят дейности за изграждане, реконструкция и реставрация на обекти свързани с живота и делото на Левски, за да се проведат значими научни, обществени прояви, да се издадат научни трудове и сборници посветени на идейното наследство на Апостола, да се ангажират към годишнината на българите по света.

Във връзка с гореизложеното и на основание член 28, алинея 1 от Закона за устройството на държавния бюджет предлагам на Министерския съвет на Република България да приеме предложени проект на Постановление, с който се предвижда предоставяне на допълнителни средства по бюджета на Министерството на културата,

Министерството на образованието и науката на общините Карлово, Ловеч, Левски и Столична община за организиране на проявите свързани с отбелязване на 170 годишнината от рождението на Васил Левски. Средствата са заложили предварително.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 8

Проект на Постановление за осигуряване на средства от централния бюджет за 2007 година за поемане на разходи свързани със защитата на шестимата подсъдими български граждани и доктор Ашраф по наказателното дело в Либия и свързаните с това дело други дела

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, моля да подкрепите направеното от Министерството на правосъдието проекто постановление за отпускане на посочената сума. Става въпрос за следното.

Министърът на финансите да предостави от Централния бюджет за 2007 година допълнително средства по бюджета на Министерството на правосъдието в размер на 500 хиляди лева, които да включват разходите по командировки, такси, преводи, хонорари и т.н. по защитата на нашите сънародници в Либия по основното дело и по второстепенното и в Триполи.

Материалът е съгласуван по съответния ред. Мисля, че няма пречка да бъде подкрепен. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Разбира се, че ще подкрепя решението. Имам да направя една бележка, ще бъде направена и от опозицията. Вчера се проведе дискусия с депутати от Комисията по външна политика във Министерството на външните работи. Господин Асен Агов постави един много уместен въпрос. Плащаме на адвокатите за защита в Либия, а не за да разнасят в България техните становища как трябва да се кандидатираат сестрите за евродепутати.

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Да се обърне внимание на този въпрос.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Мисля, че ще бъде поставен, тъй като вчера беше поставен на тази дискусия. Намесването на адвокатите във вътрешно политически упражнения на забравени политици, не е най-доброто.

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Приема се.

Точка 21

Проект на Решение за одобряване проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за българските документи за самоличност

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги тази точка се разглежда за втори път. Разликата между сега внесеният проект и този, който беше внесен преди е, че с предишното предложение се предлагаше на членовете на Висшия съдебен съвет и забележете и на техните семейства да бъдат дадени дипломатически паспорти. Това мина през Министерския съвет, но в парламента не успя. Ние останахме с убеждение, или по-точно членовете на Висшия съдебен съвет останаха с убеждение, че причината за това е включването на членовете на техните семейства.

Въпросът се обсъжда отново във Висшия съдебен съвет и беше решено да се направи ново предложение да бъдат давани дипломатически паспорти на членовете на Висшия съдебен съвет без членовете на техните семейства. Ако решите, че е разумно, ще ви помоля да бъде подкрепено. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Петканов, мотивите е записано, че Висшият съдебен съвет осъществява широка международна дейност. Тя се обогатява и задълбочава и при реализирането на международно правното сътрудничество със страните членки на Европейския съюз.

В бележките дирекцията на госпожа Зинаида Велева обръща внимание, че от 1 януари 2007 година гражданите на България имат право да пътуват в Европейския съюз с лична карта.

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: (Говори без включен микрофон и няма ясна чуваемост за стенографския запис)

ГАЛИНА МАРИНСКА: Господин премиер, искам да кажа само едно изречение, а вие ще прецените дали следва да подкрепите предложението на министър Петканов. Искам да ви обърна внимание върху един текст от Правилника на Народното събрание, в който е записано, че законопроектът, който е отхвърлен на първо гласуване, какъвто е случаят с дипломатическите паспорти на Висшия съдебен съвет, може да бъде внесен повторно само след съществени промени в основните му положения, което се отразява в мотивите и не по-рано от следващата парламентарна сесия.

В конкретния случай единственото условие, което е изпълнявано е следващата парламентарна сесия. В мотивите няма нито една дума по този въпрос. Промяна в основните положения, ако смятате, че вече не предлагате съпругите и съпрузите...

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Това е съществено.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Не зная дали е съществено. Министър Петканов ще ви помоля да направите мотивите, защото ние не можем да измислим причина поради, която се налага да имат дипломатически паспорти.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: На предишното заседание също изразихме становище. Разбирам, че не е лесно на професор Петканов, тъй като е председател на този орган. В крайна сметка органът, го е упълномощил да внесе това предложение.

По принцип съм противник за увеличаване на кръга от лицата, които ползват дипломатически паспорти.

Мисля, че това не е правилно и е един остатък от едно време когато дипломатическият паспорт даваше допълнителни права. В момента мисля, че са не повече от 15 държавите, в които има значение с какъв документ се влиза. Мисля, че в момента Китай няма виза за дипломатически паспорти и т.н. Това се разглежда като един въпрос на престиж и ранг на институцията. Оттук искам да изкажа едно принципно съображение. Рангът на тази институция според мен, тук има някакви колебания, предполагам, че ще бъде и тема на дискусия по повод на една от следващите точки в Закона за съдебната власт. Защото, Висшият съдебен съвет не е орган на съдебната власт. С един закон не може да се промени. Органите на съдебната власт са тези, които са записани в Конституцията. Това е един кадрови орган, който е формиран на чисто политически принцип избиране по определен начин. Не искам да му се придава статут, какъвто не следва. По същата логика или поне по подобна макар, че аналозиите са много груби трябва да

поставим въпроса не трябва ли да дадем дипломатически паспорти например на членовете на Комисията по енергийно и водно регулиране?

Необходимо е да има логика. Учудвам се, ако Сметната палата още нямат дипломатически паспорти. Предполагам, че вече ще имат. Друга е темата за НСО.

Според мен, трябва да вървим към по-северния модел и да няма малко южняшка разпуснатост в благата, които се ползват от хората с определено положение. Условно наричам модела северен с малко по-голяма прибраност. Ние сме едни обикновени граждани, които временно изпълняваме една обществена длъжност. Действително трябва да се предоставят допълнителни възможности само на такива, които са свързани с осъществяването на тази обществена длъжност, а не неща, които се следват като конкретни битови блага свързани с нейното упражняване.

Разбира се, ако мнозинството от колегите считат, че е правилно няма да се възпротивя, но се чувствам длъжен да изкажа моето становище.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Заповядайте за въпроси и дискусия?

ГЕРГАНА ГЪРЧАНОВА: Уважаеми колеги, много е важно в случая да се чуе становището на министъра на външните работи, но мисля, че наистина трайната практика при това не само българска е към ограничаване на титулярите използващи такъв тип дипломатически паспорти. Фактът, че те не дават кой знае каква привилегия. Ние имаме много сериозни възражения когато се опитваме с трета страна да освободим притежателите на дипломатически и служебни паспорти. Тенденцията е към ограничаване на този кръг от потенциални притежатели. Висшият съдебен съвет е колегиален орган, ще помоля госпожа Маринска чисто правно да ми подсказе, да не говорим, че и

правно е особено, да не говорим, че има членове, които на друго основание притежават дипломатически паспорти.

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Само трима са.

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Това е колегиален орган. В момента предлагаме да се издават дипломатически паспорти на отделните членове на един колегиален орган, който взема решения при определени правила. Т.е. от правна гледна точка ми се струва особено.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Няма правни пречки. Имате ли други становища и предложения?

ИВАЙЛО КАЛФИН: На предишното заседание проведохме тази дискусия. Действително права е госпожа Грънчарова, защото това е един процес, в който след като се раздадат много дипломатически паспорти, след това започваме да ги намаляваме. Каквото решение се вземе ще бъде изпълнено от нас?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Да го изпратим в Народното събрание където да решават. Има съществена промяна – членовете на семействата не са включени.

Професор Петканов, ще помоля да оправите мотивите, вие чухте противоречието. Да не мисли Висшият съдебен съвет, че правителството му пречи. Мотивите трябва да бъдат променени, защото не звучат убедително, особено с отпадането на задължението да се пътува с паспорти за Европейския съюз.

Необходимо е да се аргументира, че действително има някаква международна дейност не само на територията на Европейския съюз.

Точка 23

Проект на Решение за одобряване проект на Закона за съдебната власт

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, преди да започне докладването на професор Петканов по законопроекта искам да ви информирам, че разглеждането и приемането на Закона за съдебната власт е част от изпълнението на критериите, които са посочени от Европейската комисия формулирани през месец декември. Знаете, че те са шест.

Първият е свързан с промените в Конституцията.

Вторият е свързан с приемането и прилагането на такива закони като Гражданско процесуалния кодекс и Закона за съдебната власт. Знаете, че Законът за съдебната власт претърпя много промени през последните години. Многократно беше поправян, в това число нашият състав на Министерския съвет и Народното събрание приемаха едни поправки през пролетта на миналата година, преди поредния мониторингов доклад, които засягаха две важни теми. Случайното разпределение на делата, което е изискване на Европейската комисия и конкурсното начало в кариерното развитие на магистратите. Това беше важно. Много крѳпки имаше в действащия закон, за това идеята е да се върви към нов Закон за съдебната власт, който е основополагащ, устройствен закон за функционирането на съдебната власт. Той е от голямо практическо и политическо значение, тъй като това е един от клоновете на властта в Република България.

Тази тема беше обсъждана и на заседанието на коалиционния съвет в неделя. Защото, трябваше да се уточним, че тези законопроекти, които са приоритетни от гледна точка на изпълнение на критериите на Европейския съюз по правосъдие и вътрешни работи трябва действително да минат в максимално кратки срокове. Въпреки, че са обемисти и тежки. Гражданско процесуалния кодекс също е много тежък закон и се работи активно. Поех ангажимент пред председателите на парламентарните групи, че до средата на юни когато е крайният

възможен срок ще има резултат, но за това разбира се трябва и правителството да си свърши работата. Законопроектът за съдебната власт беше разглеждан в основните му положения. Не постъпиха принципни възражения от представителите на трите политически сили. Има един въпрос, който беше повдигнат и по който трябва допълнително да проведем дискусия в коалицията във връзка с идеята, засяга Висшия съдебен съвет, че може би, би трябвало да бъде постоянно действащ орган. Това е спорна юридическа теза.

Първо, може ли?

Второ, професор Петканов обръща внимание, че така или иначе в Конституцията е записан броя на членовете, което означава, че ако е постоянно действащ орган трябва да има 25 членове, но уточнението на Съвета на коалицията беше, че работна група от трите политически сили ще седне и обсъди този въпрос и ако се достигне до едно или друго решение, което се разминава със заложеното в законопроекта ще се коригира между първо и второ четене. Това е политически въпрос, а не толкова правен.

Необходимо е да отчитаме, че така или иначе дискусия ще има. Имали сме не един случай когато в съдебната сфера законопроекти, които са представени от правителството, той като е работил определен екип юристи по тях други екипи юристи ги разгромяват, както беше с Наказателния кодекс, доколкото си спомням. Това беше като въведение да преминем към същността на докладването.

Заповядайте министър Петканов, да докладват точката!

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, днес внасяме за разглеждане проекта за нов Закон за съдебната власт. Това е един устройствен закон, който урежда дейността на органите на съдебната власт и с него се отмени законът, който е от 1994

г. Изготвянето на законопроекта започна още през миналата година и есента беше готов. Тогава се реши той да изчака четвъртата поправка в Конституцията и отлежава около половин година. След приемането на четвъртата поправка вече се възобнови дейността по неговото приемане.

Миналата година, когато беше изготвен законопроекта, той беше съгласуван по съответния ред. Тази година се взе решение отново да бъде съгласуван и този процес в момента тече. Както каза господин премиерът, в неделя Съветът на коалицията обсъжда законопроекта и даде положителна оценка. Това наложи днес да бъде предложен за приемане от Министерски съвет. Сега отново е съгласуван този проект и по него постъпиха не малко въпроси, повечето от които са от редакционен, граматически, стилов и т.н. характер. Грубо казано, около 70 на сто от тези бележки са приети.

Тук са експертите на нашето министерство, така че ако имате към тях някакви въпроси, моля да ги зададете.

Законопроектът е подготвен от един много сериозен екип от около 20 човека, в които се включват – зам.-председателят на касационния съд, зам.председателят на административния съд, зам.-главният прокурор, председателят на Института по правосъдие и т.н., за да не ги изброявам всички, които по моя преценка, са достатъчно компетентни и са членове на Висшия съдебен съвет. Така че, те работиха много сериозно, за което искам да им благодаря.

Това обаче не изключва възможността и другите колеги да вземат участие в дискусията и да правят съответните бележки.

Ако ми позволите, господин премиер, аз бих избрал три, четири, пет принципни въпроса, по-значими, на които да се спра.

Първият от тези въпроси е предложението, което направихме със законопроекта за повишаване на възнаграждението на

специализираната администрация, която включва юристи към Министерство на правосъдието, това са точно 70 човека. В момента те започват с възнаграждение 367 лева и стигат за тези, които имат по-дълъг стаж, около 500-600 лева. Тук се наблюдава една дисхармония между възнаграждението, което получават органите на съдебната власт, съдии, прокурори и следователи и тези, които получават при нас в министерството. За бюджета 2007 г. господин финансовият министър отпуска средства за тези хора и те възлизат на 1 343 хил. лева, тоест парите са осигурени. Става дума за възнаграждение, което да достига максимум до 1260 лева и това са пет-шест директори, които биха могли да достигнат до този таван. Останалите ще вземат съобразно трудовия си стаж за членове на районен съд, членове на окръжен съд, зам.-председатели, тоест 700-800 лева. Така е решен въпросът във всички Балкански страни, само в Македония не знам как е. В Румъния, Гърция, Турция, Сърбия е решен по този начин. И оттам се вземат хора – съдии, прокурори и следователи и се назначават в Министерство на правосъдието и когато ги питах “какво работите вие”, те казват “аз съм магистрат”. Той казва длъжността, която е заемал преди това. Вие преценете дали е необходимо това да бъде направено. Парите са осигурени и за мисля, че хиляда лева не е никак много за днешния стандарт на България.

Вторият въпрос, който се поставя, е конкурсното начало. Тук с колегата Василев имаме известни разногласия. Член 69 от проекта, който гласи, че от органите съдебната власт могат да се вземат лица, които да работят в Министерство на правосъдието и това да става без конкурс. Според мен това е нормалното и естественото, защото забележете, тези лица са се явявали на конкурс – на конкурс за съдии, за прокурори, за следователи, и не е необходимо на всяко стъпало да

полагат конкурс. Те са се явили на много по-сериозен конкурс, който провеждат органите на съдебната власт, отколкото се провеждат при нас.

Трето, това е за постоянно действащ Висш съдебен съвет. На обсъждането преди два дни, което се проведе с участието на американската агенция, участието на ВСС, висши магистрати и т.н., по този въпрос се казаха противоречиви становища, половината бяха “за”, половината бяха “против”. Аз лично споделям виждането да има постоянно действащ Висш съдебен съвет, но ми се струва, че към настоящия момент това не е възможно да стане. И то не е възможно да стане по най-малко две причини: първата е, че в Конституцията на Република България е вписано, че съставът на Висшия съдебен човек е 25 човека. Вярвам, сте убедени, че не би могло да има такъв постоянен състав от 25 човека. В Европа там, където има постоянно действащ Висш съдебен съвет, бройката е от 9 до 12 и аз мисля, че това е нормалното. Това обаче означава тази бройка да бъде намалена, тоест Конституцията да претърпи пета промяна, а струва ми се, че това сега не е необходимо. Вероятно след година-две, има и други въпроси, които трябва да бъдат решавани, могат да бъдат решени и тогава да бъде променен този състав. Освен това трябва да се избират тези хора сега, което ще забави приемането на закона, неговото реално прилагане и т.н. Трето, че няма абсолютна убеденост в съдебните органи за такава промяна. Казах ви, че те са едно към едно.

Последният въпрос, на който искам да се спра, това е изцяло новия момент, който беше разработен и беше въведена четвъртата поправка в Конституцията в този закон, това е създаването на инспекторат към Висшия съдебен съвет. Този инспекторат се създава за първи път в България, него го няма никъде по Европа, никъде по света,

да стискаме палци да върви добре. По него обаче няма бележки, направени от министерствата и ведомствата. Ние разработихме материята на този инспекторат – около 20 текста и мисля, че те се възприемат от колегите.

Тук възниква въпросът – какво ще стане с другия инспекторат, който е към нашето министерство. Запазихме го. Два инспектората. Единият, новият, да контролира органите на съдебната власт - съдии, прокурори и следователи. Вторият, досегашният, да контролира съдия изпълнители, съдии по вписване и нотариуси. Мисля, че това в общи линии се възприема.

Готов съм да отговарям и моите колеги на поставените въпроси.

Това, което миналия път министърът на финансите постави, никакви нови положения не сме въвеждали в закона, освен възнаграждението.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Преди да започнем дискусията, искам да обърна внимание на няколко неща по тези основни теми, които засегна професор Петканов.

Първо, важно е тук да проведем дискусия, действително бих казал, за политическото съдържание и ефективността на закона, защото не е най-важното нещо какви са възнагражденията в системата на Министерство на правосъдието. Каза аргументите проф. Петканов, съпоставимостта със заплащането в магистратурите, въпреки че, каза, че парите са осигурени в бюджета, самата философия може да бъде доста спорна, отчитайки нуждите и на другите министерства. Защото можем да съпоставяме заплащането в ключови звена в Министерството на финансите например с частния сектор, финансовите консултанти и т.н. Аналогии могат да се направят по отношение на повечето министерства.

Но ми се струва, че не това е най-важното, а трябва да дискутираме най-вече по какъв начин законът ще помогне на съдебната власт най-сетне да върши по-добра работа. Защото преди два дни аз имах среща със Световна банка, те са имали среща с господин Петканов след това, работят съвместно по бюджетирането на съдебната власт, през последните години три пъти е увеличен бюджетът на съдебната власт. Имам предвид от 2001 г., нали така професоре, три пъти по обем. Има ли качествена промяна в резултата, е въпросът? – Няма. И въпросът е как законопроектът решава проблема с това системата, котката да лови мишките, образно казано. Тоест да има движение по делата, да има осъдителни присъди, да има решаване на проблемите на гражданите и на стопанските субекти. Мисля, че това е политическият въпрос, който трябва да обсъдим и дали на този въпрос е отговорено достатъчно в законопроекта. Аз не се съмнявам, че и в Народното събрание има много юристи, както знаете с много експертиза, мнение и прочие и там ще върви реална дискусия, но това е едното.

Вторият политически въпрос, много е важно от гледна точка на стремежа ни да отпаднат критериите, които ни е наложила Европейската комисия за напредък в областта на правосъдие и вътрешен ред, да знаем, че това, което приемем като законопроект и след това като закон, ще бъде оценено положително, движещо се в правилна посока. А не да се окаже, че ние си мислим, че приемаме нещо добро, а те да ни кажат “не се постига желаният ефект”. Затова трябва да помислим, това го обсъждахме и на миналото заседание, за процеса на взаимодействие с европейските експерти – кои биха били тези експерти, каква би била тяхната оценка, как ще се отрази върху сроковете на приемането и всичко останало. Защото е важен и политически въпрос.

В този контекст конкурсното начало. То беше заложено в промените в Закона за съдебната власт миналата пролет. Да не се получи, че след една промяна, доста радикална и наложена по същество от Парламента и изпълнителната власт, да се върнем назад в развитието на конкурсното начало. Аз не знам как точно е уреден това вътрешно, но промените, които бяха направени миналата пролет и тези, които са заложени по отношение на конкурсното начало, най-вече ме вълнува не преминаването от Министерство на правосъдието хоризонтално в съдебната система, а вътре в съдебната система по отношение на прокурори, съдии, дали това начало е достатъчно запазено и добре развито. Защото има аргументи, че прекалено далеч се е отишло миналия път, имаше съпротива срещу конкурсното начало, което предложи и реализира господин Пенчев по отношение на председателите на върховните административни съдилища, изобщо как действа конкурсното начало в съдебната система, дали е достатъчно прозрачно и ефективно, дали този опит и тези дискусии са отразени в законопроекта. Това ми е въпросът и какъв е резултатът?

Инспекторатът мисля, че сме наясно, това е политическо решение, дискутирано с експерта на Европейската комисия, която беше определена за тази цел, госпожа Йегер, това беше и политическа воля и отразява конституционната промяна. Тук няма какво да се дискутира, според мен.

По отношение на постоянно действащия Висш съдебен съвет има аргументи в едната и в другата посока. Разбира се, това е и политически въпрос, затова обърнах внимание, че имаше дискусия на тази тема на коалиционния съвет. Тя трябва да се проведе между експертите от трите парламентарни групи и тогава вече да решаваме дали има смисъл, възможност между първо и второ четене нещо да се

прави. Принципно, след днешната дискусия мисля че, ако има някакви корекции, неща, които налагаме, трябва да бъде одобрен законопроектът, за да върви нататък. Това искам да попитам, и експертите в това число.

Господин Петков, нека натрупаме въпроси.

РУМЕН ПЕТКОВ: Първо, по конкурсното начало, ако възприеме този подход, ние в момента след влизането в системата да не се провеждат нататък конкурси. Аз имам едно притеснение. Аз бих го приветствал бурно, но се притеснявам, да не бъдем обвинени, че правим голяма крачка назад, защото ако това стане със Закона за съдебната власт, аз също ще направя предложение за промяна в Закона за МВР. Защото в момента ние изпитваме много тежки затруднения от въвеждането на това конкурсно начало и съм хвърлил огромни усилия да убедя професионалния състав, че не трябва да се прави крачка назад. Конкурсът не включва само започване на работа в системата на министерството. Конкурсът включва в последствие реализацията и развитието нагоре в кариерата. Пак казвам, аз няма да мога да обясня на ръководния състав на министерството, ако това бъде прието в Закона за съдебната система, защо ние няма да го приемем в Закона за МВР. Още повече, сега го дискутираме, няма директор на областна дирекция, няма директор на главна или на генерална дирекция, който да не е поставил остро този въпрос. Не съм против това предложение, но да знаем, че ако го приемем сега, вероятно това ще отвори във всички министерства тази стъпка и се притеснявам, да не бъдем обвинени в последствие, че правим някаква сериозна крачка назад.

Вторият въпрос е свързан със заплащането. Ние сме го коментирали в постоянната комисия в Народното събрание, с министъра на финансите, с премиера, огромната разлика в заплащането на

дознатели и следователите. Тук не говоря за заплащането в едното министерство, в другото министерство, в третото министерство, миналия път един час и половина за това говорихме. Но като се отвори въпросът за заплащането в съдебната система да се реши през закона, същите аргументи, аз не знам дали го казах на Министерски съвет, шофьорът на директора на дирекция "Международно сътрудничество" в Министерство на вътрешните работи на Румъния, взима 400 евро. Ако започнем да правим тези сравнения, вероятно всеки от нас ще извади аргументи за министерството, което ръководи. Така че според мен не е хигиенично да вкарваме този въпрос в закона, защото и без това достатъчно коментари се правят за заплатите в съдебната система, колко взимам съдията, колко взима следователят, колко работи следователят, колко не работи и т.н.

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Тук не става дума за съдии.

РУМЕН ПЕТКОВ: Разбрах. Но пак казвам, същият въпрос за съседните страни заплащането, в това число Македония, стои за служителите на Министерство на вътрешните работи. Много тежко стои въпросът със заплащането на граничните служители, не говоря за Гърция – България, говоря за България – Румъния. И ако ние поставим този въпрос в един закон, аз мисля, че служителите ще ни принудят да търсим някакви решения, които няма да можем да намерим поради нелюбезния вид в такива случаи на министър Орешарски. Ако пуснем това да бъде решавано законово, ще си отворим много тежки проблеми всички. Пак казвам, не съм против. това, че по вестниците ще пишат, не ни е за първи път. Но ако тръгваме да го решаваме, Вие професор Петканов казвате, че не третираме тук следователи, съдии, прокурори. Не третираме, но на всяко мое ходене в дирекции в районно полицейско

управление се поставя въпросът за дознателите и следователите. И като го сложим сега в закона, просто ще възбудим дискусията отново.

Изграждането на втория по същество инспекторат на Висшия съдебен съвет и на правосъдието, аз се страхувам, че трупаме много структури една върху друга. Аз съм го казвал много пъти ясно, нека, добре. Първо, не съм убеден, че трябва да останат два инспектората. Второ, ако остават два инспектората, не знам какъв трябва да е състава, дали се запазва състава, защото трупането на структура върху структура досега поне не води до смайващи резултати, дълбоко впечатляващи европейските ни партньори и потрисащи българското общество. Но така или иначе, трупайки тези структури, ние трябва да знаем, че утре някой ще ни пита “като ги натрупахте структурите какво направихте?”

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, господин Петков. Други? Господин Вълчев.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря, господин премиер. Уважаеми колеги, аз няколко неща искам да кажа. Разбира се, възможно е част от нещата, които колегите поставиха като бележки, да бъдат изчистени и преди да тръгне закона за Министерски съвет. Допускам, че той ще претърпи доста сериозни промени в самото Народно събрание, както и господин премиерът каза, най-малко за честта на хората, които ще се произнесат по различните комисии, главно в Правната комисия.

Три неща си заслужава да ги кажем още тук. Първото нещо е въпросът за като чели известното заличаване на границите на съдебната власт. Това между другото не е голям концептуален въпрос. Ще си позволя да кажа на пръв поглед малко отвлечени неща, но след това ще се опитам да ги конкретизирам. Тези, които са се занимавали с историята на тази концепция за разделение на властите вероятно знаят, че в първите ѝ варианти, да кажем в тази на Джон Лок, не се прави

много добро разграничение между съдебна и изпълнителна власт, а се прави разграничение между създаването на нормата и прилагането на нормата. Като той дори не разграничава съдебната власт като друг вид власт, а по-скоро говори за един трети вид федеративна власт, за чест на външно министерство да кажем, тъй като това е международните отношения като трети вид власт. Концептуално тук няма проблем. Обаче има едни фактически тежък проблем. През последните години това, което на мен ми прави впечатление е, че в диалога между съдебната и изпълнителната власт има една много проста логика – съдебната власт иска да бъде напълно независима като същевременно да има възможности да се прехвърля в изпълнителната власт и да черпи от изпълнителната власт по напълно безприкословен бих казал начин. Всъщност ние какво правим в момента? От тук ще кажа три конкретни неща. Когато става въпрос за бюджет на съдебната власт, излиза, че нито Народно събрание, нито Министерски съвет, никой не може да каже нищо по този въпрос, защото тя е независима. Сега изведнъж се оказва, че тези хора ще влязат и в Министерство на правосъдието и от името на изпълнителната власт ще изпълняват известни функции. Да ви кажа това мен лично ме смущава. Иначе аз разбирам идеята на проф. Петканов, това вероятно в много държави е така и това има вероятно здрав смисъл, един човек, който е добър професионалист от съдебната власт да прескочи в Министерство на правосъдието, да прескочи другаде, тоест да има по-големи възможности за професионална реализация, а не всъщност тези които не са успели да се реализират в същинската съдебна власт, ние тях да каним в Министерство на правосъдието. Аз го разбирам това нещо и в това има логика, но не знам дали пътят е точно този.

Другото нещо, което искам да кажа, е за това продължаващо от нас парцелиране на администрацията. Това, което каза министър Петков, не се отнася с пълна степен за Министерство на образованието и науката, но аз с не по-лоши аргументи мога да кажа, че какво пречи на един добър директор на гимназия веднага да стане директор на дирекция в Министерство на образованието и науката или обратното без никакъв конкурс, тъй като и за двете има два самостоятелни конкурса. Ето сега, освобождава се еднa коя си директорка на елитно столично училище, какво пречи началникът на отдел при мен да отиде без конкурс да заеме тази длъжност? Според мен, нищо не пречи, той с това се е занимавал. Или обратното. По този начин ние всъщност затваряме идеята или поне силно ограничаваме идеята за професионална администрация, въобще за административната работа като специфичен вид работа, която зависи от това какво точно работиш, но всъщност е въпрос малко и на обща административна грамотност, компетентност и т.н. Поне доколкото аз съм започнат съвременните общества по-скоро вървят натам.

Два конкретни въпроса. По отношение на заплащането. Няма нищо лошо в това да имат високи възнаграждения служителите, които отговарят на определени изисквания, ако се възприеме идеята за това прескачане от съдебната в изпълнителната власт нищо лошо няма и то ще е естествено те да запазят своите възнаграждения, но искам да поставя един по-общ въпрос. Каква е причината в държавата, господин Орешарски, да няма единна система на възнагражденията в държавните институции. Аз не мога да разбера. Разполагам с едно много интересно издание от началото на 30-те години, в което е казано "председателят на Народно събрание получава примерно 100 единици, министър-председателят 95, министърът 90, шефът на БНБ 80 примерно и т.н. В

България има много силен дисбаланс и излиза, че има някакви институции, които са над цялата държава, тоест те ползват бюджета на държавата, но същевременно не дават обяснения на никого. Това на мен винаги ми е правило подтискащо впечатление. Примерно сега някой знае ли висшите магистрати в България какви заплати имат? Това някъде публикувано ли е? Може би аз не знам поради неинформираност. Кой ги определя? Не казвам, че те не трябва да ги получават, но все пак в някакво общество трябва да има някаква съпоставимост, някакви общи правила най-малкото.

Последно за Висшия съдебен съвет като постоянно действащ орган. Разбира се, че няма такива органи, които да са големи и да действат, но доколко е оперативен един колегиален орган и сега може да се постави въпроса, тъй като това, че ще се събира по-често, няма да го направи по-малко оперативен, нито по-оперативен. За мен въпросът тук е ясен, ако е минало през заседание на Висшия съдебен съвет, проф. Петканов, то е ясно, че ВСС не е склонен това да бъде постоянно действащ орган по причини, които не знам дали се нуждаят от някакво обяснение. Това е все едно нас да ни питат “вие искате ли Министерски съвет да стане орган от едни хора, които са различни от министрите? – Не искаме. Така ни е добре”. Така че според мен от тази идея няма да се получи кой знае какво по чисто политически причини. Но идеята за в бъдеще, както каза проф. Петканов, според мен си заслужава да бъде обсъдено. Защото тук има твърде силен конфликт на интереси още от самия замисъл на този орган, така както е направен. Разбира се, има различни практики в света, но като чели нещо в бъдеще трябва да се пипне.

Що се отнася до това, че Висшият съдебен съвет, аз споменах преди малко, се провъзгласява за орган на съдебната власт, мисля, че

това е изключително неуместно. То от това нищо не следва, между другото. Ще дам един пример, който може би не е напълно съотнесим. Членовете на Върховния съд на САЩ, ако не ме лъже паметта, се предлагат от президента и избират от Сената. Това не прави Сената съдебен орган, и през ум не му дошло това на някого. Тоест кадровият орган по отношение на съдебната власт, фактът, че назначава магистрати или се произнася относно различни аспекти от техния професионален живот, не прави този орган съдебен, поне според мен не е така.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, господин Вълчев. Господин Василев, заповядайте.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Уважаеми господин премиер, преди да кажа нашите две предложения, имам две молби, ако позволите. Едната е, в никакъв случай те да не спират закона да бъде приет днес. Тоест аз подкрепям проф. Петканов.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: И аз подкрепям закона.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Обезателно да върви закона, Вие и миналия път казахте аргументите, да върви този закон, въпреки наше резерви.

Втората ми молба е, понеже тези бележки, които казвам, те не са големи, те не са юридически бележки. Това е материя, която не е в юридическата професия, затова аз си позволявам да говоря по такъв сложен закон. Молбата ми е, министрите да се произнесат по тези бележки, а не така анблок да кажем "въпреки всичко, което казахте, дайте да пускаме закона", защото иначе по-добре да не правя тези бележки. Ще ви кажа за какво става дума. Двете бележки са малки, но са принципни и те съвпадат с казаното от министър Петков и това, което започна вицепремиерът Вълчев.

В момента администрацията, добра или лоша, е добила някаква форма, която е европейска и има известна справедливост и сходимост в цялата администрация, и затова получихме доста добри думи миналата година в докладите. В момента това е шестото министерство за последната година, което се опитва да пробие системата вертикално, тоест да каже "ние не сме като вас останалите, а сме по-различни". Със сигурност са по-различни, ако те бяха еднакви, всички щяхме да бъдем едно министерство, значи няма две министерства, които да не са различни. Въпросът е, че ако в един момент, когато всички сме различни, тогава по-добре да отменим Закона за държавния служител и Закона за администрацията, тъй като всъщност всички са толкова по-различни от останалите, че те не могат да бъдат слагани в един закон с останалите. До момента, въпреки че това е шестото министерство, нито едно не проби досега. Значи това би било първото, ако може да пробие през Министерски съвет. Понеже нашите бележки винаги бяха приемани. Аз тук няма припомням кои са другите министерства, но примерно от системата на министър Орешарски имаше желание да кажат, че само те са различни с не особено сериозни аргументи да кажат, че искат да направят няколко неща, които никой друг не ги прави, ние се възпротивихме и те приеха нашите бележки. Затова моята молба е сега да мине закона, но пак да се приемат нашите бележки.

Първата ни бележка е, в момента всички държавни служители, без изключение, в 560 административни структури се назначават с конкурс. Няма нито едно изключение. Дори примерно някой министър от нас, да стане директор на дирекция, той може да е бил министър, но трябва да се яви на конкурс за държавен служител. Съжалявам, това е положението. Примерно както Христо Стоичков може да е бил най-

добрия футболист, ако отиде на длъжност, за която се иска конкурс, въпреки че се нарича Христо Стоичков, той ще отиде на конкурс за тази длъжност. Сега това би бил единственият случай където някой няма да се явява на конкурс. Ако този човек е бил толкова добър магистрат на висша длъжност и е минавал толкова сложни конкурси в съдебната система, какъв му е проблемът да издържи съответния конкурс. Това е първият въпрос.

ГЕОРГИ ПЕТКАНОВ: Обидата. Това е. Може ли апелативен съдия да отива чиновник и да се явява на конкурс?

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Ето тук не съм съгласен.

Защото примерно следният ми е въпросът, може ли да запишем в този закон като преходна разпоредба, че членовете на Управителния съвет на БНБ могат да преминават без конкурс като държавни служители в Министерството на финансите? Защо да не могат? Те да не са по-малко компетентни от директорите на дирекция в Министерството на финансите?! Според мен са изключително компетентни и Дай Боже да отиват във финансите. Или примерно ректорът на Софийския университет може ли без конкурс да отиде без конкурс като директор на дирекция в Министерство на образованието и науката? Според мен той е достатъчно достоен човек, който и да е той, и е достоен да бъде директор и без конкурс и ще се обиди, ако издържи този конкурс.

Вторият въпрос е свързан със заплащането. Тук изобщо не спорим в момента, че заплатите са б или ниски и т.н., защото това е вярно в цялата система вероятно. Въпросът е, това е единственият случай в цялата държавната администрация, защото няма друг такъв случай, в 560 административни структури, където някой ще наруши единния класификатор. Значи предлагам да променим заглавието на

Единния класификатор да го наречем, че той Единния класификатор с изключение на Министерство на правосъдието. Следващия път, както каза Румен Петков, ако и той пробие този класификатор, да го наречем Единен класификатор на министерствата, които все още не са пробии Единния класификатор. Защо са заплатите такива в съдебната система не знам или по-точно всички знаем. Но това някак си не е наш проблем. Това може би е много важен проблем, но не е проблем сега на този въпрос. Но след като някой иска да работи в държавната администрация той работи в държавната администрация по много причини, едната от които е честта, че работи за държавната администрация. И не може да се каже примерно, някой може да е бил директор на банка със заплата 15 хил.евро и е дошъл директор на дирекция в Министерството на финансите и ще получава хиляда лева, обаче само специално за администрациите, които са по-различни от директорите на банки или примерно от шефа на Александровска болница, който ако стане директор на дирекция и той ще получава хиляда лева, само магистратите да пробият тази система, защото те са по-различни от останалите.

Господин премиер, молбата ми е министрите да се произнесат по този въпрос, защото ако сега така случайно това мине без дискусия, какво другия път да кажем на следващото министерство, което предложи същото. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, господин Василев. Има ли други въпроси и изказвания?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Аз имам две технически бележки, предполагам че министър Петканов ще се съобрази. Едната е принципна, на няколко места имат е данъчни отстъпки при закупуване на дрехи. Нека си отидат в Данъчния закон в преходна разпоредба. Има

една тафталогия Министерството на финансите се задължава да прави нещо, което е задължено по устройствения закон. Това е в член 365.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Други?

АСЕН ГАГАУЗОВ: Напълно съм съгласен с това, което каза господин Василев и ако го пускаме закон, с това. Бележката е напълно основателна. Или си държавен служител, или си някакъв друг. И ако досега си бил апелативен съдия, а за теб е унижение да станеш държавен служител, не ставай тогава.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Други?

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Като съм за конкурсното начало, нека да не стигаме до крайности. Аз между другото не мога да подкрепя министър Петканов, защото нямам глас, но има нещо много хубаво от това да се преливат специалистите от различните администрации за определен период от време или за постоянно. Това са специализирани дирекции в Министерство на правосъдието, които пряко работят със съдебната власт. Не говоря за заплащането. Там наистина ще нарушим класификатора.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Какво предлагате по заплащането?

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Но тези конкурси, дори в администрацията ,стигнаха до крайност. Ще ви дам пример. Напуска директор на дирекция от Министерски съвет. Само след три седмици той ако разбере, че е сгрешил, трябва да се яви на конкурс, за да се върне на старото си място, което е свободно.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Така е и в университетите, като напуснеш като доцент, се явяваш на конкурс за доцент.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Но оставате доцент.

Така са и конкурсите в самата съдебна система. Стигаме до крайности.

Аз подкрепям закона от гледна точка на това, че сега са въведени много ясни критерии за кариерно израстване на съдиите. Изключително точни и ясни критерии. Има комисия, която ще оценява работата – нещо, което ние от много години говорихме, че трябва да се оценява работата на съда според съдията, според тежестта на делата, според обема на решените дела, според решението, което са постановили инстанциите нагоре.

Това ми е молбата, нека да не стигаме до крайности при конкурсите. Практиката показва, че тези конкурси не винаги са най-доброто нещо, което може да изповядаме като една политика.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Имате ли други въпроси, бележки? Госпожо Димитрова.

СНЕЖАНА ДИМИТРОВА: Благодаря, господин премиер. Дирекцията е дала становището си при предварителното съгласуване и бележката по отношение на оценяването е приета, за което благодарим на Министерство на правосъдието.

Имам две бележки допълнително, които смятам да предложим на вашето внимание.

Първо, в унисон с всички изказвания до момента и като човек, който брани държавната служба, професионалист от кариерата, също смятам, че ако се даде възможност за влизане като държавни служители на лица, работещи в съдебната система, то това трябва да бъде на реципрочен принцип. Следователно и обратното, двупосочно движение, от администрацията към съдебната система, а това тук не е допуснато, освен през Министерство на правосъдието. Аз не мисля, че само Министерство на правосъдието са добрите специалисти от изпълнителната власт, които биха могли да отидат в съдебната система, включително и като съдебни служители, говорим и за това ниво на

допустимост на преливането и обмен на кадри. Така че, в това отношение ако се пристъпи към такова отваряне, смятам, че трябва да бъде двупосочно и да се намерят такива логични текстове, които да дават тази възможност, ако не се изключи напълно това, което е в унисон с изказването на господин Василев, напълно тази възможност ако става само еднопосочно от страна на тези, които са работили в съдебната система. Продължавам да твърдя, че да си държавен служител и да работиш в администрацията е много различно от това да си бил в съдебната система, има си специфики на работата и както те отстояват своята професия, така и ние отстояваме, че са необходими специфични знания и умения за нашата професия на държавни служители, на служители в изпълнителната власт. Поради тази причина, ако се подкрепи отпадането на специалните възможности на Министерство на правосъдието, на служителите, то тогава трябва да отпаднат текстовете на член 69 и 70, ако Министерски съвет като цяло приеме този подход. Член 69 и 70 са тези текстове, които дават тези възможности на служителите, работещи в Министерство на правосъдието, както и техните по-високи възнаграждения. Защото в системата на държавната служба се създадоха много специфики и диспропорции, които се задълбочават, а не се решават. Диспропорциите от двойните заплати вече берем плодове на лошото прилагане, започват да се изтеглят и преминават от дирекции, които се занимават със законодателство, в дирекции, които управляват проекти и програми, което ще оголи и ще даде много лошо качество на другия вид дейност, с които се занимава държавната администрация. Така че, това също би задълбочило този процес и съответно добрите юристи от другите министерства ще имат интерес да работят в Министерство на правосъдието.

Другият въпрос, който бих искала да повдигна, е по отношение на прозрачността. Прогласени са принципите на откритост и прозрачност и в съдебната система. Направили сме предложение с оглед на подкрепа на тези принципи всички актове да бъдат обнародвани. Всички актове, които предвиждат да бъдат издадени по този закон, да бъде предвидена процедура за обнародване, за да може цялото общество да знае как се издигат съдиите, как преминават от длъжност в длъжност, прокурорите и цялата система, за да е достъпна както за държавната служба всичко е публикувано и обнародвано, така и за съдебната система.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, госпожо Димитрова.

Госпожо Маринска, заповядайте. Ще помоля да приключваме дискусията, защото имаме и други точки, а и няма да решим всички проблеми в тази дискусия, защото нека оставим възможности и на Народно събрание.

ГАЛИНА МАРИНСКА: Благодаря, господин премиер. Само два аргумента в подкрепа на това, което вече казаха всички министри, които се изказаха, и госпожа Димитрова.

Първо, ако вие приемете този вариант на определяне на възнагражденията на юристите в специализираната администрация в Министерство на правосъдието, това по същество е отказ вие да определяте възнагражденията на тези хора. То ще бъде определено от една страна от закона, и на второ място от Висшия съдебен съвет, който определя заплатите на магистратите. Тоест няма да определяте вие тези възнаграждения.

Второ, аз не мога да се съглася, че има основание за приравняване заплатата на служителите на администрацията на изпълнителната власт с възнагражденията на магистратите по едно

единствено съображение, което за мен е много важно. Те са органи, а ние не взимаме решения за разлика от тях. Те взимат решения и техните решения се отнасят за хора извън системата. Докато ние подготвяме вашите решения, изпълняваме вашите решения, но решенията, които ние взимаме, остават в рамките на една администрация. Няма база за сравнение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има ли други мнения и становища?

За мен са смущаващи няколко неща. Първо, аз казах, че основният въпрос на законопроекта не е заплащането в Министерство на правосъдието. Смущаващото е, че възнагражденията на служители в едно министерство се определят чрез закон. Аз мисля, че дори ако се отиде към това нещо, може да се реши с правилник на министерството или чрез някакво решение на Министерски съвет.

Разбирам логиката, но притеснителното е като подход. Ами то всеки министър ще започне да си заковава възнаграждение чрез закона с много сериозни мотиви. Знам конкуренцията, която съществува, че добрите, качествени юристи се стремят в съдебната система заради заплащанията там, непропорционално възнаграждение.

Въпросът е какво отговаряме на служителите от другите министерства, които имат своите качества, квалификация и прочие, също получават много по-малко, отколкото в частния сектор за аналогична дейност. Чисто за законовото решение малко ми е притеснително.

По конкурсното начало. Аз разделям мнението на министрите, които прозвучаха, че като преминаваш от една система в друга, трябва да минеш през определен конкурс. Или другият вариант, както каза госпожа Димитрова, да бъде отворено двупосочно. Защото съдебната система е най-затворена за себе си. Сега се отваря, тя ще влиза в

изпълнителната власт без конкурс, със сигурност разбирам мотивите, за да могат качествени юристи при аналогично възнаграждение в изпълнителната власт да преминат от системата, но има и контрааргументи. Аз не познавам достатъчно системата, за да изразя категорично становище, но има притеснителни неща.

Нека да чуем и експертите. Заповядайте.

ВИОЛЕТА ОБРЕТЕНОВА: Бих искала да кажа, че при последното изменение на Закона за съдебната власт съпротивата на самата съдебна власт във връзка с въвеждане на конкурс при кариерното израстване беше значителна и ние отчетохме това като проблем за самата съдебна власт. На този етап проучвайки европейската практика се оказа, че действително в повечето европейски държави кариерното израстване на магистратите става по пътя на периодичното атестиране, което всъщност в момента залегна и в нашия Закон за съдебната власт. Въведени бяха ясно разписани, изчерпателно разписани критерии за извършване на атестиране, в кои случаи то се извършва, на какви периоди, по какви критерии, които са законово установени, това е както казах и практиката на много други европейски държави. Конкурсът всъщност остана само за назначаване на младши съдия, младши прокурор и младши следовател, както и при първоначално постъпване в съдебната власт. Това са около 20 процента от свободните магистратски длъжности, което вече е законово установено. Тоест за 20 % от свободните места при първоначално постъпване всеки ще се явява на конкурс.

Що се касае до този подход, който е възприет в новия Закон за съдебната власт, магистрати да могат да постъпват без конкурс в специализираната администрация на Министерство на правосъдието, това е бих казала до голяма степен и една традиция, която дълго време е

била традиция в Министерство на правосъдието навремето и която е давала много положителни резултати. Администрацията на Министерство на правосъдието имайки задължението да изготвя цялата законова основа за работата на съдебната власт, е добре да познава отвътре работата и проблемите на самата съдебна власт.

В този смисъл едни магистрати, които за преценен от тях период от време решат да работят в съответните звена от администрацията на Министерство на правосъдието, биха били изключително полезни в рамките както на взаимодействието, което министърът на правосъдието съобразно конституционните си правомощия е призван да осъществява със съдебната власт, така и за обезпечаване на една оптимална законова основа за осъществяване на най-добро правораздаване от страна на съдебната власт. Това е съображението в общи линии, за да премахнем конкурса, тоест да освободим магистратите от конкурс.

Министър Петканов каза и един аргумент, който в никакъв случай не сме пренебрегнали, това е аргументът, че магистратите държат един конкурс, който е със значително по-голяма степен на сложност в рамките на юридическата материя и те не би следвало, идвайки в специализираната администрация, да бъдат отново изпитвани. Благодаря ви.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Аз бих искала да допълня по отношение затварянето на съдебната система. Сега начина, по който е уредено това в проекта на закона се дава възможност да се влиза в системата от най-ниско до най-високо ниво именно чрез тези 20 %. Тоест, ако един юрист, едно лице отговаря на изискванията за заемане на длъжност за съдия във Върховния касационен съд и има такова свободно място, без да е преминал през всички нива на съдебната

система на основата на конкурса той може да влезе във Върховния касационен съд и да правораздава, когато отговаря на изискванията, подробно разписани в закона. Като в същото време се дава възможност и за кариерно развитие на магистратите, защото ние комуникираме, общуваме с тях, заедно обсъждахме закона, те участваха и в работната група. Мотивите им са, че въвеждайки повсеместното конкурсно начало, а такива са мненията и на европейските експерти, които казват, че сме отишли в другата крайност, се демотивират магистратите за кариерното си развитие. Тоест един магистрат, който работи на ниво окръжен съд, правораздавайки на ниво окръжен съд, знаейки, че трябва за преместването си в апелативен съд да отиде на конкурс, без да се отчете неговото старание, колко акта той е постановил, дали те са постановени в сроковете, в които са указани от закона, дали тези актове са потвърдени от по-горните инстанции, всичко това няма значение, защото той трябва да отиде на конкурс и да покаже едни теоретични знания.

По отношение на широко прокламираното конкурсно начало в административните съдилища искам да ви кажа, че има много сериозни опасения, защото само една малка част от действащите магистрати станаха административни съдии, опасенията са, че в следващите две-три години ще има не много качествени съдебни актове. Защото като всяка друга професия и съдийството е един вид и занаят. Един юрист може да бъде много добре подготвен ...

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Същото важи и по отношение на държавната администрация.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Изключителност на професия няма.

САБРИЕ САПУНДЖИЕВА: Господин Гагаузов, моля да имате предвид, че много е сложна ролята на Министерство на правосъдието.

Ние много добре съзнаваме, че сме част от изпълнителната власт и трябва да защитаваме нейните интереси, но в същото време по Конституция министърът на правосъдието има и функции, свързани със съдебната власт и ние сме поставени в едно тежко положение. Това също трябва да се има в предвид. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Не мога да кажа, че допринесохте много за избистряне на спорните въпроси, защото има аргументи в една и в друга посока. Вижте, на мен какво ми е притеснително, което беше притеснително и на заседанието на Политическия съвет на Коалицията. Трябва да се отговори основно на въпроса – с какво Законът за съдебната власт ще позволи съдебната система да работи по-добре, а не Министерство на правосъдието, защото се концентрирахме малко на този въпрос, влизане от съдебната система в Министерство на правосъдието, по какъв начин и заплащането в Министерство на правосъдието. На този въпрос трябва да отговори закона. Тоест отговаря ли в достатъчна степен или не. Нека върви законът, в Парламента да го обсъдят. Казах на политическо ниво не постъпиха принципни възражения от страна на партиите от коалицията, които предварително бяха получили законопроекта. Със сигурност някакви неща ще се променят.

Според мен би трябвало конкурсното начало, не говоря за съдебната система – там ще се дискутира в Парламента още дали тези 20 % са достатъчни, дали системата на атестация е достатъчно прозрачна, дали тя, балансът между вътрешна мотивация на човек, който е в системата и който иска да постъпи отвън, трябва още един път да се прецени. Но по отношение на конкурсното начало при преминаване от едната система в другата, трябва да го има според мен или пък трябва да има обратната възможност – от държавната администрация в съдебната

система. Защото Министерство на правосъдието по своя характер, както стана дума е по средата между двете системи в някои отношения, понякога се превръща в бранител на съдебната система. Стига сте я бранили тази система. Имате ли конкретни предложения още?

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Предлагам да приемем закона днес с приемането на нашите бележки.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Които бяха едната за конкурса при влизане в държавната администрация.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Бележките ни са да отпадне възможността да се влиза без конкурс в държавната администрация.

Втората ни бележка е да отпадне заплатите да се запазват такива, каквито са били в съдебната система в министерството. Н ека който работи в Министерство на правосъдието, да си спазва общата политика на доходите, която е за цялото Министерство на правосъдието. Тоест да уточня, магистрати идват с много висока заплата, която е над Единния класификатор, да получава по-висока заплата от Единния класификатор, защото е преди е получавал по-висока заплата.

Тези две неща на нас ни отравят системата и отварят за пръв път прецедент в цялата система. Не виждам министър, който да не споделя тези бележки.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Чуха се и другите аргументи на министър Петканов.

РУМЕН ПЕТКОВ: В такъв случай нали трябва всички тук да знаем, че от всички следователи, само един дойде за дознател. Защо не го вземем тогава това решение да се запази заплатата на следовател, който ще дойде като дознател в МВР?! Защото ще сринем МВР. Защото не може да обясним на оперативния работник защо онзи ще бъде с три пъти по-голяма заплата от него. Аз не знам, може би професор Петканов

е прав от определена гледна точка, че ще бъде груба грешка, ако не го приемем това. Но аз ви казвам, че съзнателно и методично години наред водим цяла една система към тази демотивация, за която всички с такава загриженост говорим. Защото едната без другата част не може. Утре кой от нас ще се изправи пред последния полицай, който всеки го прави на нищо затова, че взимал пет лева, затова, че спирал неправомерно, затова, че се криел в драките, и всеки му се катери по гърба, за неговата заплата няма да мислим. Но понеже безценния юрист ще дойде от едното място на другото място – ще махнем конкурсите, ще му запазим заплата. Аз ви казвам, цяла една система я демотивираме. Професор Петканов сигурно с право поставя въпроса за тежестта в администрацията на министерството. Да видим какво е тежестта при дознателите?!

Коментирахме въпроса за бюджета. Добре, Висшият съдебен съвет каква преоценка направи на бюджета на следствието? От три хиляди души са останали триста, освободиха маса сгради. Този бюджет да се преразпредели при другите, при които отиде работата?! Не, разбира се.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Господин Василев.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Според мен има два други начина да се решава този проблем. Единият начин е, след като работната група, която Вие назначихте, в близкия месец даде общи коментари за състоянието на заплатите в различните министерства и техните системи, за да не говорим така англо. Много министри казват “моята заплата е най-ниската от всички”. Всъщност не е точно така. Смятам, че няма човек в Министерство на правосъдието с 267 лева. Прощавайте, но това не е вярно. Мястото е да обсъдим по принцип хоризонталните проблеми на заплащането в цялата система и ако трябва на някои министерства да

не им вдигнем заплатите тази година, за да спестим парите за други системи.

Второ, ако трябва да променим Единния класификатор, но за цялата администрация. Примерно да се каже, че по преценка на Министерски съвет ли ще бъде, на министъра ли, при определени възможности, примерно всички да имат възможност да правят едн какво си. Примерно министерството когато съкрати 15 % от щата си, той може да увеличи средната заплата с 15 % и решава част от този проблем. Но ние не решаваме тези проблеми, а индивидуално всеки си пробива по индивидуален начин за своята система, което отравя цялата каца с мед. Според мен това е много вредно, ако го приемем сега.

Молбата ми е, ако никой друг министър не го приема, да пуснем закона, като ни приемете тези две бележки.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Да се уточним така. Приемаме закона с двете бележки на Министерство на държавната администрация и административната реформа. Въпросът за заплащането, в това число в системата на Министерство на правосъдието ще бъде обсъждан след резултатите от работната група, която до края на април трябва да представи своя доклад, за да видим в рамките на държавната администрация как да се коригират дисбалансите и да потърсим решение за няколко министерства, които са в специфична ситуация, в това число Министерство на правосъдието. Така да се уточним.

Точка 14

Проект на Решение за предоставяне на концесия за добив на подземни богатства по чл. 2, т. 5 от Закона за подземните богатства – строителни материали – мрамори, от находище “Колибар чешма”, община Ивайловград, област Хасково

АСЕН ГАГАУЗОВ: Обект на концесията са подземни богатства – строителни материали – мрамори. Обектът е изключителна държавна собственост от находище “Колибар чешма”, община Ивайловград, област Хасково. Площта на концесията е 0,067 кв.км., включваща площ на утвърдените запаси и необходимите площи за осъществяване дейността на концесионера. За концесионер без търг или конкурс се определя “Пътстройинженеринг” АД, гр. Кърджали. Срок на концесията – определеният срок е 25 години. Минималният размер на възнаграждението е 769.

Очакваните концесионни възнаграждения са 1680. Разпределението на средствата по реда на чл. 81 от Закона за концесиите е: 70% за държавния, 30 – за общинския бюджет, от които 85 за републиканския и 15 – в бюджетната сметка на Министерство на финансите. Инвестициите, които са предвидени, са около 160 хил.лева.

Предлагам да приемем това предложение на вносител, тъй като имаме да уточняваме някои дребни неща, свързани с чисто редакционни неща и уточняване на площта, което трябва да направим с Министерство на околната среда и водите. Тъй като на този етап нямаме такова възражение от страна на Министерство на околната среда и водите, но е възникнал проблемът, нека да го

приемем на вносител, ще го уточним, ако не възразява, разбира се, Министерски съвет.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Благодаря на министър Гагаузов.

ВЪПРОС: Защо по право?

АСЕН ГАГАУЗОВ: Защото 90 на сто от концесиите, които приемате, уважаеми колеги, са точно по същия начин; не ми задавайте вече тези въпроси.

РЕПЛИКА: Ние по право раздадохме цялата държава, г-н Гагаузов.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Предполагам, че това имат предвид някои наши журналисти, които казват, че България би могла да заприлича на Швейцария, в смисъл, на швейцарско сирене, дупчена по право, така да се каже.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Подготвяме промени в закона. Аз съм за това, да изчезне такова право. Освен завареното положение, разбира се, което...

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Разбира се.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Ние правим концесии на искания преди три-четири години внесени.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Бележките, които сме отправили, се приемат и на вносител ще бъдат уточнени.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Приема се на вносител.

Точка 15

Проект на Решение за одобряване на генерално споразумение за сътрудничество между правителството на Република България и правителството на Кралство Саудитска арабия

АННА ЯНЕВА: Предлагам да отложим точката за следващото заседание на 5 април, тъй като получихме информация от Министерство на външните работи, че Саудитска Арабия имат възражения по чл. 9 от споразумението. Необходимо е малко време да се уточнят. Затова предлагам на следващото заседание.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Действително съм склонен да го отложим аз следващата седмица, но да поясня за чл. 9 в тази спогодба. След като тя след дълго, да не кажа многогодишен труд, беше съгласувана, тогава ние предложихме този член 9, в който най-общо се казва, че тази спогодба не изменя задълженията на България в рамките на Европейския съюз и задълженията на Саудитска арабия в рамките на Арабската лига.

Не зная дали е толкова важен този текст, но това ще ни вкара в години още на обсъждане на този въпрос. За подписването на спогодбата, между другото, политически даже е важно, даже са насрочени дати за пътуване и подписване, ако влезем в нова дискусия със Саудитска арабия, ме е страх, че следващите няколко години няма да имаме.

Какво е предложението ми? Да го отложим за следващата седмица нямам възражения. Но следващата седмица да приемем това споразумение и ако искаме, след това да започнем нова процедура за негово изменение, защото това отнема години, действително, ако смятате, че е толкова важен текстът, който, според мен, се разбира от само себе си.

АННА ЯНЕВА: Считам, че на следващото заседание ще бъде прието.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Добре, благодаря.

Отлага се за следващия път.

Точка 16

Проект на Решение за приемане на проект на Национален план за разпределение на квоти за търговия с емисии на парникови газове за периода 2008-2012 г.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Съгласно чл. 77а, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда и в съответствие с изискванията на директива 2003/87 на Общността, бе разработен проект на Национален план за разпределение на квоти за търговия с емисии на парникови газове за участието на България в европейската схема за търговия с емисии за периода 2008-2012 г.

В доклада подробно съм представил какво означава за нас приемането на този план. По този начин страната ни в рамките на общността ще изпълнява своите ангажменти за намаляване на емисиите на парникови газове по протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата.

Разработването на плана е извършено от междуведомствена работна група с участието на представители на Министерство на околната среда и водите, Министерство на икономиката и енергетиката, Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Министерство на финансите, Национален статистически институт и представители на неправителствени организации, както и на Българската стопанска камара, на браншовите организации, попадащи в обхвата на схемата браншови и е подпомогнато от холандски консултанти.

Както знаете, планът за 2007 г. бе неколkokратно отлаган. След като бе приет и изпратен в Брюксел, ние сме отразили бележките заедно с Министерство на икономиката и енергетиката сме изпратили нашите позиции.

Понастоящем ви предлагаме план, който е доуточняван с Министерство на икономиката и енергетиката и, за Ваша информация, г-н премиер и уважаеми колеги, ние в почти максимална степен сме удовлетворили исканията на бизнес субектите, включително сме подхождали и доста по-преференциално към енергетиката (МИЕ).

При условие, че в първия план исканията на МИЕ бяха в по-голяма степен удовлетворени и сега този подход е спазен като стил, даже бих казал, е поощрен, и предварително, с оглед действително на по-големия ръст на подобрение и извеждане на блоковете ние сме удовлетворили в по-голяма степен, съобразно предложенията на Министерство на икономиката и енергетиката на няколко оператора за следващия период – 2008-2012 г.

Последно, днес направихме няколко уточнения. Ние споделяме с Министерство на икономиката и енергетиката подхода за студения резерв, за който в позицията, която отново ще представим на нашите партньори от Европейската комисия, да отпадне условието за форс мажор и годишно резервът да бъде от 1 млн. тона.

По отношение на прехвърлянето на емисионни квоти от стара към нова заместваща инсталация, имаме консенсусна позиция между двете министерства, която ще бъде отразена и в доклада и в позицията, която днес приемаме, ще бъде представена на нашите партньори от Брюксел.

По третия пункт, по който колегите предлагат от Министерство на икономиката и енергетиката, за да бъдем по-гъвкави и действително да бъдем по-адекватни на евентуални ситуации, които биха се появили в енергийната система, ние споделяме съвместното изпълнение на задълженията от операторите,

по-скоро предлагаме текст, с който ако има авария в енергийната система, друг оператор да включва допълнителни мощности, тоест да има заместване, така че сигурността на енергийната система да бъде подсигурана.

С тези уточнения, които направих, аз предлагам този проект най-после да бъде подкрепен, както и следващата седмица още отсега заявявам, че ще внесе програмата за редукция на серния диоксид, за който вече имаме анонс, предупреждение, сериозен, от страна на Европейската комисия. Ние сме единствената страна, която не е внесла тази програма, утвърдена от нашето правителство. Ангажиментът ни беше това да бъде сторено до края на годината. Над петкратно е отлагано. По време на заседание от наша страна е представен с бележки на Министерство на икономиката и енергетиката. Надявам се, през малкото оставащо време да намерим консенсус и по този въпрос, така че другата седмица да разгледаме и другия план-програма.

Ако колегите от Министерство на икономиката и енергетиката имат да добавят нещо? Аз считам, че техните предложения бяха обсъдени, ние сме ги уточнили последно преди да разгледаме точката се чухме преди малко с министър Овчаров, така че всичко е съгласувано, балансирано и консенсусно от страна на двете министерства. Ако другите колеги имат въпроси, съм готов да отговарям.

АННА ЯНЕВА: Уточнили сме всички проблеми така, както докладва министър Чакъров. Искам само да направя едно допълнение за студения резерв, където е записано: "В случаите на аварийно отпадане на 1000-мегаватов ядрен блок", да се запише: "В случаите на аварийно отпадане на енергиен блок", който включва и ядрения блок. Просто министър Чакъров пропусна да каже.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Да, приемаме тази формулировка за страната ни, да бъде по-гъвкави и по-оперативни.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Приемам. Иначе имам една бележка за макроикономическата информация - от септември 2005 г. е последната информация, да актуализираме малко там.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Напротив, взели сме даже и последните прогнози, които не знам дали са отразени в доклада. Точно това не ми е направило впечатление. Ще погледнем. Даже го приемаме с ясното съзнание, че това едва ли ще бъде прието от страна на Европейската комисия. Базовите данни за прогнози – нека да вземат отношение, ако искат, и колегите от Министерство на икономиката и енергетиката – са 2002-2004 г. С оглед на темпа на растеж на икономиката на потреблението, ние споделихме и макрорамката да бъде доста по-различна. Надяваме се да можем да отстоим и ще направим необходимото това да бъде отстоявано, господин премиер и уважаеми колеги.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Въпросът, който постави министър Орешарски, е ключов, защото на база на прогнозите за brutния вътрешен продукт, които и официално ви прави Агенцията за икономически анализи и прогнози, са важни от гледна точка на определяне и по-нататък на самите квоти. Едни, макар и в десети намаляване на прогнозата, води до доста значителни количества емисии. Експертите от дирекцията, който е участва в две заседания на екипа, който работеше по тази програма, общо взето е поставил този въпрос още на заседанията. Но аз наистина не намирам достатъчно аргументи да не се приеме една официална прогноза, която е приета и от Министерския съвет, а се стъпва на някаква друга прогноза. Това е първият въпрос, на който, според мен, трябва да се обърне внимание.

Вторият въпрос – тъй като на стр. 60 е казано, че трябва да се проведат консултации с обществеността и тъй като това е една единна методика, която е зададена на всички страни-членки, в доклада на министъра няма информация. Ако има проведени такива консултации, трябва да се допълни този доклад с това къде са проведени, кога са проведени, защото Европейската комисия има навика да задава тези въпроси и има опасност отново да бъдат зададени и да искат точна информация за това нещо.

На стр. 37, където е направено едно сравнение на заявките и на това, което е удовлетворено - под черта е дадена заявката в сектора и това, което е удовлетворено, ми прави впечатление от нашия анализ, който направихме, че в някои сектори, които ние считаме за ключови за икономиката, има доста голямо разминаване между това, което е планирано и това, което е заявено. Например, в сектора “хранителни продукти и напитки” поисканото е 92433, а удовлетвореното е приблизително наполовина.

Същото се отнася – на стр. 37, подточка 2.1.4., за производството на хранителни продукти и напитки. В последната колонка е дадено на първия ред какво е удовлетворено, а на втория – какво е заявено. Такава е информацията, която е предоставена.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Виждам 41 792.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Последната колонка е 49909, ако гледаме едно и също, а е заявено 92433 – числото под него.

За сектора производство на леене на метали, заявеното е 190, приблизително го казвам, а удовлетвореното е 142 хиляди. За сектора на машините и оборудването също има един много голям дисбаланс – от 100958 е удовлетворено 33289. Така че това са важни неща, свързани със секторното развитие и независимо от това, че е

направено и има текст, че различията в прогнозните емисии са несъществени, аз мисля, че има доста съществени различия.

За съжаление, материала го получихме без предварително съгласуване и не сме могли да изразим в писмен вид бележките, но искам да поставя на вниманието на членовете на Министерския съвет тези въпроси. Знам, че въпросът е спешен и че трябва да се изпраща в Европейската комисия. Според мен, опасността е по-скоро да не бъде върнат отново.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Разбирам. Имате ли други въпроси и бележки? Не виждам.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Преди малко по повод на въпроса, който беше поставен от министър Орешарски, посочих, че сме взели предвид и последните прогнози, които ни бяха предоставени и сме се съобразили от страна на Министерство на икономиката и енергетиката, а по отношение на това, точно какви прогнози би следвало да направим, аз ви казвам, че с риск да бъдем уязвими ние приехме последните прогнози. Беше редно от наша страна този план да бъде представен пред Европейската комисия през месец юни предходната година.

След като планът за 2007 г. беше отложен, ние го разглеждахме няколко пъти и трябваше да стъпим първо на базата на първия план за 2007 г., последната година от предходния период за страните-членки на Общността, ние в момента разглеждаме и втория план с доста сериозно закъснение.

Що се отнася до това, дали сме удовлетворили исканията на базата на искания и прогнози, които сме получили от Министерство на икономиката и енергетиката, аз ще си позволя да дам думата на г-н Дишовски, който да даде допълнителни разяснения, за да може и той да се ориентира, пък и за вас да

получите коректна обективна информация. Бих искал да кажа, че по отношение на хранително-вкусовата промишленост специално ние сме подхождали отново преференциално, тоест подпомагащо, с оглед на социалния вектор, г-н премиер. В максимална степен са удовлетворени техните потребности – такива, каквито трябва да бъдат. Но нека и г-н Дишовски да представи. Няма сектор, който да е ощетен, това го казвам абсолютно категорично.

СТЕФАН ДИШОВСКИ: Уважаеми господин министър-председателю, дами и господа министри, мога да взема отношение по този въпрос, като кажа, че наистина особено за обществено значимите сектори, като здравеопазване, хранително-вкусова промишленост, обществена топлофикация, максимално са удовлетворени исканията на тези съответни промишлени сектори, дори са презадоволени - на 113% са им разпределени квоти за емисии на база техните искания за сектор електропроизводство положението е същото. Въобще в максимална степен сме се старали да се придържаме към това, да не поставим никого в ситуация, в която по-късно би следвало да има недостиг на такива емисионни единици. Максимално сме удовлетворили абсолютно всички искания.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Все пак въпросът, който повдигна госпожа Каменова, е за няколко сектора. Трябва да разберем логиката. По отношение на хранителните продукти заявката, тяхната прогноза е 99 хиляди, ние даваме близо 50 хиляди в плана. За производство и леене на метали е 190 хиляди, даваме 143 хил. приблизително. За производство на машини, оборудване и домакински уреди тяхната прогноза е 100 хил., ние даваме 33 хиляди. Какви са все пак конкретните аргументи?

СТЕФАН ДИШОВСКИ: Това е така поради изключително голямата разлика, която се получава и при сравняването на макроикономическата прогноза и прогнозата отгоре-надолу, която е дадена от самите оператори на инсталации. Основно ние сме се ръководили в този случай и с това, което все пак искат самите оператори на тези инсталации. По отношение на техните прогнози те са презадоволени. По отношение на тази макроикономическа прогноза, наистина, поради огромната разлика се получава цифра, която е под тази макроикономика.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Може би е добре да кажем за Вас и за всички колеги, че всички изчисления са правени на базата на методика и методология – такава, каквато е единна за всички страничленки на Общността. Така че ние сме се придържали към тази рамка и оттук нататък, след като представим този доклад, едва ли не оператор по оператор абсолютно всичко ще бъде прецизирано и преизчислено на базата на данните, които ние сме посочили за периода 2002-2004 г. и на базата на прогнозите. Действително, има едно пресичане на исканията. Ако операторът в съответния сектор иска 500 хиляди единици, а те реално имат мощности и потребности за 200 хиляди, редно ли е ние да им дадем 500 хиляди, а те да бъдат, да кажем, в максимума 200 хиляди? За това става въпрос, за това говори!

Освен това, създали сме опция – има резерв за нови участници, ако се включат други участници, които да бъдат също равнопоставени. Тази опция е налице. Освен това с министър Овчаров сме говорили за оператори, които няма да имат производствена дейност, некоректно да не бъдат в позиция на това – примерно, ако дадем тази опция, ще има оператори, които няма да искат да работят през годината. За тях ще бъде по-изгодно да

продават тези квоти, които ние в момента им даваме. Това е бонус и това е коректна позиция към нашите граждани с оглед на крайния продукт като себестойност да не се увеличава допълнително цената на съответния продукт.

Така че сме били максимално коректни. Аз ви го казвам най-отговорно. Работили сме с екипите. Даже и експертът тук нека да посочи пред междуведомствената работна група. Там, където има социална значимост, аз съм казал наистина до подходим, и вие да знаете, че подхождаме по този начин, на базата на препоръките, които и аз лично съм дал.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: За авиацията?

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: За авиацията – на Съвета на министрите по околна среда сме се борили и преборили да има опция, която да дава възможност за в бъдеще време те да защитават интересите си в максимална степен.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли други бележки или въпроси?

Предлагам да приемем Националния план за разпределение на квоти за търговия с емисии на парникови газове за 2008-2012 г. Действително, няколко пъти се отлага точка именно с оглед съгласуването между Министерство на околната среда и водите и Министерство на икономиката и енергетиката. Естествено, балансът е деликатен и труден между стремежа да се отчетат макроикономическите прогнози и очаквания за развитието на производствения сектор и необходимостта да имаме ясна рамка и по отношение на опазването на околната среда и наред с това за търговията с парникови газове, българските квоти.

Мисля, че бяха направени достатъчно коментари. Първо, трябва ясно да се уточни, че това, което са се договорили двамата

министри по отношение на студения резерв, да бъде записано в плана. Прехвърлянето на емисионната квота от стара към нова инсталация да бъде отразено и също така като цяло по-голяма гъвкавост по отношение на съвместното изпълнение на задълженията от различните оператори. Това трябва да се отчете в плана.

Обърнете внимание действително по отношение на стр. 60 също така за консултациите с обществеността трябва да има ясна аргументация какво е направено, с кого е консултирано, ако е консултирано. Ако не е консултирано, трябва да се направят консултации. Просто обръщам внимание, както казва госпожа Каменова.

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: В никакъв случай не трябва да оставаме с впечатлението тук, че не е воден диалог, консултации и т.н. Тук е експертът, който е участвал на всички работни срещи. Във формата, който аз изрично посочих и с представители на всички заинтересувани страни действително е воден диалог и те са участвали изключително активно в работата на междуведомствената работна група, като сме провеждали заседания, изнесени извън двете министерства, в т.ч. и в Българска стопанска камара, където да чуем всички позиции. Всичко това е сътворено действително в една диалогична среда. Така че в никакъв случай не трябва да се остава с впечатление, че не е воден диалог с обществеността.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Трябва да бъде описано в този раздел за пред Европейската комисия, за да знаят какъв път е извървян, кои са участвали, за да не бъдем уязвими.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре. Така се уточняваме.

Точка 17

Проект на Решение за предложение до президента на Република България за награждаване с орден "Стара планина" I степен и Проект на Решение за предложение до президента на Република България за награждаване с орден "Стара планина" I степен

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Става дума за Албена Денкова и Максим Ставийски. Трябва ли да мотивирам защо? Има ли въпроси? Няма. Добре.

Точка 18

Проект на Решение за изменение и допълнение на Решение № 596 на Министерския съвет от 2003 г. за увеличаване на състава и издръжката на Мисията на Република България към Европейските общности в Брюксел с цел адекватно поемане на функциите и подготовка за трансформирането и постоянно представителство на Република България към Европейския съюз

СОНЯ ЯНКУЛОВА: За участие на Република България във формулирането и реализирането на общата външна политика и политика за сигурност на Европейския съюз, в състава на мисията са предвидени пет длъжности за Министерство на отбраната. При определянето на техния брой е отчетен съществуващият към тогавашния момент опит. С приемането на страната ни за равнопоставен член нараснаха отговорностите и задачите на Министерство на отбраната. Това налага разширяване на участието на министерството с цел на постоянното представителство към

Европейския съюз, като за целта желаем да бъде разкрита още една щатна бройка за технически секретар.

Средствата, необходими за това, са предвидени в бюджета на Министерство на отбраната.

С оглед на горното, предлагам Министерски съвет да приеме предложениия проект на решение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси по точката?
Не виждам.

Точката се приема.

Точка 19

Проект на Решение за одобряване на постигнатите резултати с цел финализиране на преговорите за финансовите и търговски аспекти в рамките на преговорите за присъединяване на Република България и Румъния към Споразумението за европейското икономическо пространство

АННА ЯНЕВА: На 16 февруари 2007 г. в Брюксел беше проведен последният кръг на преговорите между Европейската комисия, България и Румъния. В резултат на тези преговорите бяха постигнати следните договорености. По многостранния финансов механизъм, по който се предоставят средства от трите страни – Норвегия, Исландия и Лихтенщайн, е договорено за България и Румъния общият размер на средствата да възлезе на 72 млн. лева. За България ще бъдат отпуснати около 21.5 млн. евро. Предвидено е средствата да бъдат отпуснати на един и същи транш в рамките на 2007 г. Уточнени са приоритетните области за финансиране на проекти.

По отношение на финансовия принос на Норвегия е уточнено, че за България ще бъдат отпуснати около 20 млн. евро. Уточнени са също приоритетните области за финансиране на проекти. Извършена е съгласувана процедура в рамките на Съвета по координация и мониторинг. Предлагам да бъде приет.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Има ли бележки, колеги? Не е съгласуван сега. Не е минал на процедура, но като е минал на съвета, предполагам, че би трябвало да знаят. Знам, че различни експерти в Министерство на външните работи се борят с тази работа, надявам се.

Има ли бележки по това предложение? Няма.

Приемаме го.

Точка 20

Проект на Решение за одобряване проект на Закон за Националния архивен фонд

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Ще помоля да отложим точката за допълнителни консултации по предоставените бележки, може би за две седмици.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ: Нашите бележки повечето са приети, г-н Орешарски, само по чл. 33 е отхвърлена. Министерството не поддържа това. Но молим, защото просто трябва и защото става двоен контролът, след края на чл. 33, да се добави “както и в съответствие с разпоредбите на Закона за паметниците на културата и музеите. Контролът по този закон и новия, който се работи, го има, така че всъщност контролът става двоен – и на архивите, но и на Закона за паметниците на културата.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Благодаря. Предполагам, че и писмено ще го дадете това...

Точка 22

Проект на Постановление за приемане на Наредба за условията и реда за издаване на лицензи и сертификати при внос и износ на земеделски и преработени земеделски продукти и контрола върху вноса и износа на земеделски и преработени земеделски продукти

НИХАТ КАБИЛ: Проектът е изготвен на основание на съответните членове и алинеи в Закона за прилагане на общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз. С наредбата се уреждат условията и редът за издаване на лицензи и сертификати при внос и износ на земеделски и преработени продукти. Упражняван е контрол върху вноса и износа на земеделски преработени продукти за изпълнение на лицензите и сертификатите за внос и износ.

Наредбата има за цел да регламентира принципните механизми за действие от страна на българските служби в случаи на внос и износ на земеделски продукти, като нейните разпоредби се прилагат като допълнение на разпоредбите на регламентите на Съюза. Това ще улесни прилагането на европейското законодателство в тази сфера в страната ни като държава-членка, когато възникне конкретна ситуация в резултат на тяхното пряко действие. Този подход взема предвид директния ефект на регламентите на територията на целия Европейски съюз и същевременно отваря възможността за предприемане на мерки от компетентните национални органи, когато това се налага.

Проектът е съгласуван. Направени има бележки, които са приети. Само Министерството на държавната администрация и административната реформа поддържа една бележка.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Не я поддържа.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Не я поддържат.

НИХАТ КАБИЛ: Ставаше въпрос, че тяхната бележка е основателна в рамките на този закон, но ние го правим на базата на един друг закон, който общо регулира процеса на общата селскостопанска политика.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Имате ли бележки по това решение?

Приемаме точка 22.

Точка 24

Одобряване на доклада за изпълнение на показателите за напредък, определени в последния мониторингов доклад на Европейската комисия и решенията на Европейската комисия от 13 декември 2006 г. по прилагане на механизма за сътрудничество и оценка

РУМЕН ПЕТКОВ: Предисторията е известна, шестте бенчмарки – също. Бих предложил да не влизам в конкретиката. Докладът ви е раздаден. Оценката по всяка една от бенчмарките – съвсем накратко и след това, разбира се, предложения какво да предприемам.

Приемането на измененията на Конституцията – първият показател е изпълнен. Тук съществува един въпрос каква ще бъде реакцията или по-скоро как ще бъде оценено неизграждането на

инспектората и нестартирането на неговата работа. Това може да бъде прието като неизпълнение на бенчмарката.

В напреднал стадий е изпълнението на втория и третия показател. Повишени са професионализмът, отчетността, ефективността в работата на магистратите. По-високата ефективност – в работата на съдебните органи се дължи на новите процесуални закони. На заседанието на Политическия съвет премиерът заяви очакване до средата, края на май да бъдат приети Законът за съдебната власт, Наказателният кодекс, коментират се също така и промените в Наказателно-процесуалния кодекс. Не зная този оптимизъм впоследствие как ще бъде материализиран в пленарна зала.

В областта на четвъртия и петия показател с корупцията по високите етажи и корупцията... по границите, в местното самоуправление продължава да бъде основен приоритет в работата на правителството.

В материала в доклада много ясно са посочени извършените проверки, от тях – плановите, от тях – извънредните, водените досъдебни производства, реализираните организирани престъпни групи, повдигнатите обвинения за корупция на всички етажи и т.н. Така че няма да се спирам на това нещо.

По актуализирания план за организираната престъпност вече казах какво е предложението ми. Освен доклада, първо, трябва да си изясним на кого го изпращаме. Очевидно ще го изпращате Вие, г-н Калфин?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Или министър Грънчарова?

РУМЕН ПЕТКОВ: Няма значение за нас.

Първо, кой го изпраща – ясно. На кого го изпращаме, второ.

Трето, бих предложил, освен доклада, който е твърде обемист все пак, да изпратим и едно експозе към доклада, което много концентрирано съдържа бенчмарки и е постигнато изпълнение от гледна точка на нормативна уредба, създадена организация, методика в работата, постигнати резултати.

Постъпиха бележки от госпожа Кунева и от г-н Боков. Ние сме ги отразили. Може би е добре въпреки всичко при Вас, при госпожа Грънчарова да се погледне още веднъж - да го приемем сега доклада, и да се погледне още веднъж, в т.ч. да погледнете и експозето, което сме подготвили към доклада, защото и шефовете на дирекции, особено генералният секретар, вицепрезидентът, президентът надали ще проявят такъв жив интерес към този твърде обемист доклад. Да подготвим това експозе.

Също така да се прецени на кого то да бъде изпратено и да преценим действията си отсега нататък. Така или иначе, предварителен разговор като че ли не се очертава с генералния секретариат, с вицепрезидента или въобще с представители на комисията преди пристигането на проверка. Мисля, че ще бъде 10-16 април.

Това означава, че експертите пристигат и правим една програма. Предварителната организация по срещи и подготовка на всички ръководители и участници в срещите по места, които ще бъдат организирани, ще я направим. Но продължаваме ли искането за предварителна среща и продължаваме ли стремежа да се уточни кой точно в крайна сметка - дали генералният секретариат е органът, който ще води проекта, или не.

Тоест, според мен освен приемането на доклада, трябва да сме наясно със стъпките и действията, които предприемаме по-нататък, защото съществуват два риска. Единият риск е да не заявим

наши бележки по така формулираните теми и характер и организация на проверката. За мен в предварителните формулировки има неща, които не са приемливи, като например: срещи с журналистите, защо не срещи с неправителствените организации, например, разговори по конкретни случаи.

Тоест, остава впечатлението за един стремеж да се избяга от анализа на общата оценка, на тенденциите, на постигнатите резултати и да се вторачваме в отделни конкретни случаи или в отделни целеви дискусии, които надали са възможността за най-адекватна оценка на постигнатото през последните месеци и по този начин да се избяга от общата оценка на динамиката на развитието на процесите и на резултатите, които сме постигнали и да се материализира един стремеж за оценка на базата на отделни конкретни случаи и на базата на разговори, неидентифицирани по същество.

Ако сте чели доклада, ще видите, че вътре има доста впечатляващи резултати. Няма да се спирам на тях. Всеки, който проявява интерес, ще може да ги види и да ги оцени, но на тези неща да имаме отговор и да вървим нататък.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Има ли бележки по тази точка, колеги?

МАРГАРИТ ГАНЕВ: Ръководството на Министерството на правосъдието изцяло споделя загрижеността, изразена в думите на министър Петков. Затова ние трябва да бъдем максимално концентрирани с оглед на подготовката на проверката, защото преди всичко от начина, по който се презентират намеренията за извършване на проверката, ние не оставаме в никакъв случай с впечатление, че е направено качествено разграничение. Ние все пак сме пълноправна държава-членка. Тя в доста висока степен

наподобява досега извършваните проверки, включително и по оскъдността на част от информацията.

Преди всичко, ние не можем да бъдем удовлетворени, че проверката не се осъществява от секторната дирекция, каквито бяха нашите намерения, а че се извършва наподобявайки отново функции, които ние считаме, че вече сме ги надминали в нашето развитие.

Струва си да се помисли още веднъж дали да не бъдат направени енергични постъпки за предварителна среща, след като беше отклонена първата такава среща. Все пак някои от пунктовете, които ни се предлагат, също изглеждат определено неприемливи, макар че съвестно се готвим, за да посрещнем исканията на проверката.

Не можем да бъдем удовлетворени и от чисто персонални факти. Доколкото познаваме ситуацията от последните години, както в сферата на МВР, така и в сферата на правосъдието са предложени експерти, които вече са пребивавали в България, но за голямо съжаление не са от тази категория, които да имат едно безпристрастно отношение, а тъкмо обратното. Експертът в правосъдието, примерно, е представител на британската система, която, добре е известно, много, много се различава от нашата система.

На всичкото отгоре, направени са сондажи, което, според мен, е тревожно. Същият този експерт, който ще ни проверява, след това да останел съветник на Висшия съдебен съвет в България относно създаването и бъдещото функциониране на Инспектората на съдебната власт. И това става с пряката благословия на госпожа Бриджит Чарнота, което ние също оценяваме като много позитивен сигнал, тъй като, от една страна,

той ще оценява, ще дава много сериозно мнение, от друга страна, ние трябва да се произнесем дали ще приемем за в бъдеще за следващите няколко месеца неговата експертна помощ. Очевидно нещата започват да се предпоставят.

Така че моля госпожа Грънчарова и Вас лично също да вземете отношение какви да бъдат следващите ни стъпки.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Благодаря Ви. Госпожа Грънчарова?

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Разбирам опасенията на колегите, въпреки че приоритетно бих обърнала нещата първо, ние да се готвим съвместно за тази проверка. Разбира се, ако има възможност за предварителни консултации по обхвата на бележките на показателите, за нас са добри дошли. Но към момента, да си го кажем направо, индикациите са точно в обратната посока и допускам, че това ще бъде на практика до самото пристигане на експертите.

Мисля, че докладът, който двете министерства изготвиха, е много добър, много професионално направен. Има известен елемент на самокритичност, което е също много добро и първият доклад, който ние готвим като държава-член на Европейския съюз.

Естествено, фактът, че се държава-член, автоматично ни поставя в една по-благоприятна позиция, но ние не трябва да забравяме, че сме първата държава-членка на Европейския съюз, която е обект на такъв тип процес на специално наблюдение. От тази гледна точка много внимателно трябва да балансираме тогава, когато представяме аргументите си пред комисията.

Самият вариант – обширен и сбит, за който каза и министър Петкова, е готов, на практика вече е преведен и в момента,

в който сме сигурни, че текстът е одобрен от Министерския съвет, ние може да го изпратим. Хубаво е по време на самата мисия да оформим много ясни и общи послания, които ще се чуват от абсолютно всички институции. Смятам, че това само ще засили тежестта на аргументите ни.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Благодаря Ви.

Две са нещата. Първото е докладът, който приемаме. Мисля, че той достатъчно дълго се работи, достатъчно осъвременен е и е всичко, което имаме да кажем в момента. Аз съм съгласен да го погледнем още веднъж, въпреки че го познаваме добре. Може би тези последни бележки, които сте ги включили. Разбирам, че до края на деня или утре сутринта ще бъде в Министерство на външните работи вече. Ще го погледнем и ще го изпратим утре до обяд в Брюксел.

Ще се уточним с госпожа Гергана Грънчарова кой ще го изпрати. Действително хубав е въпросът на кого да го изпратим, защото в Брюксел, доколкото разбирам, все още има неяснота кой точно ще се занимава окончателно с тези функции. Може би, но това ще го обсъдим още веднъж, е хубаво да го изпратим до двама души – до генералната секретарка Катрин Дей и до шефа на дирекция “Правосъдие” Джонатан Фол. Разбира се, и резюмето, и пълния доклад. Така че с доклада, общо взето, това ще направим. Срокът ни е 31 март, така че каквото предаваме, предаваме.

Много ми се ще – хубаво е, че и премиерът влиза – да направим публично това, което пише в този доклад по някакъв начин, не само в комисията, а вкл. и в нашето общество, в смисъл, да се организира нещо. То може да е или пресконференция, или конференция, или най-малкото да се направи публичен този доклад, за да могат да го четат, защото ми се струва, че има достатъчно

много неща, които са свършени за няколко месеца и за които нашата общественост трябва да бъде информирана, и то да бъде информирана подробно.

Така че предлагам действително да помислите за представяне на този доклад. Може би това е и съвместно с Министерството на правосъдието, Министерство на вътрешните работи, Висшия съдебен съвет, други институции, които имат отношение - както се уточните. Но според мен е важно нашата общественост да се запознае с това, което ние отчитаме за тези три месеца пред Брюксел.

Вторият въпрос е свързан с това, какво правим оттук нататък. Разбирам, че комисията не е склонна да ни даде тази среща, за която ние настояваме, което за мен е неприемливо. Комисията не може да отказва среща на страна-членка. На практика тази среща може да е безрезултатна, може да потвърди същите неща, които те са казали, но не е нормално да се отказва среща. Разбира се, ние можем да проявим някакво разбиране, ако там има неяснота който точно се занимава, как се занимава, кой да участва в тази среща, но това си е тяхна работа и според мен ние трябва да поставяме правото си да си кажем в разговор с комисията това, което смятаме по партньорските проверки.

Разбрах, че току що е пристигнало писмото на госпожа Катрин Дей в отговор на писмото на двамата министри до Франко Фрати, в което тя давала един много подробен комплект от приложения и казвала: голяма част от вашите предложения са приети. Това го обяснява в тези приложения. Доколкото разбрах, експертите в момента анализират това писмо и тези предложения. Няма как да са приети предложения, които не са направени обаче, тъй като ние не сме си казали всичко, което имаме да си кажем по

тези партньорски проверки. Така че във всички случаи ... Нека да видим, разбира се, какво пише в писмото на генералната секретарка днес, да видим и приложенията, но според мен ние задължително трябва да им изпратим пълно едно писмо с всичките си бележки по обхвата на мисиите, които ще дойдат и разбира се, да продължим да настояваме за провеждането на среща. Ако те отказват среща, то тогава трябва да покажем ясно да се разбере, че това не е начин, който е приемлив за нашите отношения.

По отношение на самите експерти, които ще идват, аргументът, че те са участвали в предишни мисии ме е страх, че няма да ни заведе много далеко. Даже те ще кажат: точно така, същите са критериите и същите са експертите, за да видим какво се е променило след предишната мисия. Ако има някакви конфликти на интереси, които разбираме или нещо друго, тогава бихме могли да имаме принципно възражение, но аз си мисля, че по-скоро в състава на експертните мисии надали ще можем да повлияем. Това си е решение на комисията.

Разбира се, ако има някакви предложения, този въпросен британски експерт, който иска да остане след това за консултант, трябва хубаво да го прецените сега. Ако той след това ще иска да консултира Висшия съдебен съвет, ще покаже, че е много лоша ситуацията и той трябва да дойде, за да я поправи. Това може да се очаква. Но следващия път като пише отчет, ще каже: вижте как я е поправил, в смисъл, инспекторатът така или иначе ще остане, той няма да бъде приключен сега, той не е създаден още. Ако има шансове този човек да дойде за шест месеца след това, да участва в изработването на инспектората и да си замине, да се договори един кратък период за неговата мисия, не е пък толкова лошо. В края на годината същият той ще каже: всичко е направено много добре –

вероятно. Така че тук отново трябва да прецените това, което се прави.

Така че аз предлагам така да си организираме работата в бъдеще, в смисъл, още веднъж: да видим какво са ни написали днес, да си изпратим бележките по всички точки на партньорските проверки, да продължим да казваме, че за нас е изключително неразбираема липсата на възможност да проведем среща и разговор с комисията, с тези, които организират тези проверки, преди те да дойдат и вече да се готвим за самите проверки, където администрацията трябва да бъде много добре подготвена и действително трябва да показва отвореност и добро отношение, колкото и да не са ни симпатични някои от тези граждани.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

РУМЕН ПЕТКОВ: По конкретните предложения на г-н Калфин. Освен че трябва да се каже, че за нас е неразбираемо, че ние не можем да проведем среща, ние не бива да пропускаме това, че всъщност въпросникът ни е изпратен преди да получат доклада. Те ни изпращат теми, които искат да проверяват, преди да са получили доклада за това, какво е извършено през периода от време. Нали това е въпрос на преценка?! Аз не разбирам от тези неща, но мисля, че това са на пръв поглед детайли, които показват и някакво отношение.

По писмото за бележките – ако се прецени да се прави такова писмо, от наша страна ще се участва. Въпросът е с организацията на хората и подготовката на хората, които ще бъдат правени конкретните проверки, защото те обхващат ведомства, обхващат прокуратурата, местните органи на самоуправление. Много е важно кой ще поеме тази организация. Ако сега е възможно да го решим, защото нямаме много време. Това е въпрос и на този

доклад, но е въпрос и на определени тези. Както г-жа Грънчарова каза, ние трябва да гарантираме еднопосочност и излъчването на много ясни послания. За това как да бъде представен докладът – Вашето предложение, г-н Калфин – има различни възможности. Ние трябва да преценим вече посланиците ли проявяват ли интерес. Ние трябва да преценим: на посланиците предоставяме доклада и експозето, само експозето или само им говорим. Но така или иначе, по някакъв начин техният интерес трябва да бъде удовлетворен. Правим ли публично представяне в страната, чрез ангажирането на неправителствени организации и средства за масова информация, започваме с брифинг, след това се отива на по-широко представяне, кои са говорителите.

Според мен говорителите далеч трябва да надхвърлят представителите на Министерството на правосъдието и Министерство на вътрешните работи. Тоест да е ясно кои са говорителите, за да звучим действително и компактно и да бъдем достатъчно убедителни и пред нашата общественост, но и пред европейските партньори. И как се представя, защото според мен с предоставянето на доклада (или експозето – както се уточним) пред посланиците ние не изчерпваме нито институционално, нито по какъвто и да е друг начин едно по-широко убедително представяне пред комисията и пред съюза. Така че това също трябва да има някакво решение. Така че част от средствата и механизмите са тук, в България, но част от представянето не е само в нашата страна.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, г-н Петков. Имате ли други бележки и предложения?

Първо, по доклада. Днес е последната възможност, действително, да го приемем и да го предадем в срок на Европейската комисия и трябва да бъде приет. Понеже при мен

постъпиха редица предложения, допълнения, бележки, дори чисто стилови, редакционни оформления, всичко има значение, в т.ч. от госпожа Кунева, която си е направила труда да направи някои конкретни предложения, а също така от експерти. Специално по английския превод, г-н Петков, това е от значение, предлагам приемайки доклада, да се доработи с участието на представители на моя кабинет, г-н Боков, г-н Сертов по тези конкретни допълнения, те да бъдат отразени, разбира се, и в българския текст, защото тези бележки, които имам, са по английския текст. Да се направят и тези неща, които предлага госпожа Кунева, да има в началото индекс с описание на съдържанието за ориентация на четящите и другите неща, които се предлагат като оформление.

Принципно - ние сме разговаряли по този въпрос – е важно не само съдържанието на доклада, а и как е представен. Ако предлагаш един текст, който тече като река, в съзнанието... ние трудно можем да разчитаме, че четящите ще положат достатъчните усилия да извличат информация. Информацията трябва да бъде представена. От тази гледна точка мисля, че в много кратки срокове, така че да изпратим своевременно доклада, може да се доработят редица детайли, които имат значение. Това, първо, по доклада.

Второ, обсъдете днес – институциите, които имате отношение: Министерство на външните работи, Министерството на правосъдието, Министерство на вътрешните работи и госпожа Грънчарова – писмото на Катрин Дей, да го анализирате. Във всички случаи, според мен, след като те отказват предварителна среща, би трябвало да се изрази такова недоумение в подобно писмо, че това не е в добрата практика, но да се дадат нашите допълнителни аргументи, които не сме ги направили. Ще трябва да бъдат описани по отношение на обхвата, съдържанието на партньорската проверка

и принципът трябва да бъде действително стриктно да се придържат към това, което е записано в бенчмарките, а не да се разливат по цялата площ на всички обществени отношения в България, институционални и т.н. От тази гледна точка вчера имах среща с участието и на госпожа Грънчарова, и на г-н Бойко Коцев с ръководителя на делегацията на Европейската комисия и му казах същото – че такова писмо, според мен, трябва да се подготви и да се изпрати.

Трето, посолствата трябва да се информират. Така или иначе, комисията ще информира страните-членки; по-добре инициативата да е от нас. Може би е уместно да се направи един обяд с посланиците в достатъчно кратки срокове, с участието на г-н Калфин, госпожа Грънчарова и двамата министри, които непосредствено отговарят за тази глава и да се информират подробно, да им се предложи не само резюмето, според мен, а и самия доклад. Те ще го получат. По-добре да бъде наша инициативата, да им се раздаде, да бъдем конструктивни и отворени.

Четвърто, по представянето в България ще трябва да има, според мен, един брифинг, може би днес, на който да се кажат основните неща, които са свършени и гответе нещо като план за действие от гледна точка на разясняването на доклада тук и навън, за да има насищане и да се чува нашата аргументация както при експертните страни, да се яви на Европейската комисия, така и в страните-членки и общественото мнение най-вече. Това може да бъде направено, и моят кабинет ще се включи в този процес за представянето навън, ще намерим подходящите механизми.

Последно, по подготовката на служителите от различните институции, които казват, че ще бъдат правени тези проверки. Ще трябва, според мен, да се уточним за конкретно

разпределение и инструктаж. Водещите институции – става въпрос за Министерство на външните работи, госпожа Грънчарова и нейния екип, Министерство на вътрешните работи и Министерството на правосъдието трябва да седнат днес пак когато се обсъжда например писмото на Катрин Дей и да се разпределят, трябва да се говори: това, това, това, и да си разпределят кой с кого говори от институциите и инструктаж с всички хора, с които ще се срещат, защото освен съдържанието на представянето, формата също има значение, поведението и откритостта и готовността. Знаете от опита ни, че много често детайли и дреболии на пръв поглед създават отношение, което после намира отражение в доклада. Имаше едни текстове, доколкото си спомням, в предишни доклади, когато говорят за език на тялото, че според езика на тялото всъщност служителите не са мотивирани и се усеща, че нещо са притеснени – такива неща.

Така предлагам да се уточним. Ако имате други предложения?

Добре. Благодаря.

Колко са институциите, които ще проверяват тази мисия – освен Министерство на вътрешните работи, Министерството на правосъдието, с кого ще се срещат? Сметна палата?

Разпределете си отговорностите, кой за кого отговаря. Трябва да се направи предварителен инструктаж на всички и да създадем организация.

Имате ли други предложения по доклада? Не.

Приема се с направените уточнения.

Точка 25

Проект на Решение за приемане доклада на министъра на регионалното развитие и благоустройството за работата на междуведомствената работна група в изпълнение на Решение № 66 на Министерския съвет от 2007 г.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: На политическия съвет на коалицията беше обсъждано, че много често се практикува в последния момент да се внасят важни точки, които създават затруднения за вземане, ако е необходимо, и на политическа позиция от страна на партиите в коалицията и се уточнихме след като днес господин Мавров изпрати писмо до министерствата, до вторник вечерта каквото е постъпило – това ще бъде, с някои изключителни случаи. Периодично обсъждаме този въпрос и той е като пулсиращ момент – разбираме се, че няма да се внасят точки след изтичане на сроковете, които сме си поставили, изпълнява се известно време, после се нарушава това правило, после пак, за да си напомняме и известно време да се спазва. Така че обръщам внимание на министрите, че до вторник вечерта каквото е постъпило, това ще се разглежда, освен ако има нещо крайно наложително, разбира се, но това – от другата седмица.

АСЕН ГАГАУЗОВ: На вниманието ви е представен проект на решение за приемане на мой доклад за работата на Междуведомствената работна група в изпълнение на Решение № 66 на Министерския съвет от 2007 г. и постигане на договорености в проекта за допълнително споразумение към концесионния договор за републиканския път Калотина, Софийски околоръстен път, Северна дъга, Оризово, Стара Загора, Нова Загора, Ямбол, Карнобат, Бургас.

С решението се предвижда министърът на регионалното развитие и благоустройството да сключи допълнително споразумение към концесионния договор с концесионера на автомагистрала "Тракия".

Няколко думи по отправените бележки. Аз ще помоля министъра на финансите да вземе отношение, тъй като основната част от бележките, които бяха поставени, ние ги обсъждахме заедно. Една част от тях сме приели. Една част от тях не са приети не заради друго, а защото изяснихме проблема, свързан с отправянето на самите бележки. В този смисъл няма всъщност съществени бележки неприети.

Новото, което предлагаме и което колегите трябва да знаят, е следното: "приема доклада на министъра на регионалното развитие и благоустройството за работата на междуведомствената работна група, упълномощава го да подпише анекса към договора.

В Решение № 1043/30.12.2004 г. за предоставяне на концесия за републикански път – да не го изброявам всичкото – се правят следните промени: вземането на окончателно решение от Министерския съвет въз основа на поискано становище от ЕВРОСТАТ относно правилното разпределение на рисковете между концесионера и концедента и съответствието на договора с утвърдените европейски практики. Разбирам, че тук ще има предложение за малко прередактиране на този текст, който ще чуем, но основното в това предложение какво е?

След като бъде взето евентуално днес решението на Министерския съвет, ние трябва да попитаме ЕВРОСТАТ – така, както е предвидено и в договора, дали той отговаря на изискванията на ЕВРОСТАТ за правилно разпределение на риска и оттам дали това ще бъде парекселанс частна инвестиция или няма да бъде

такава. Аз искам отсега да предупредя колегите, че в зависимост от отговора отново Министерски съвет ще вземе решение, вече като е наясно с това, какво е становището на ЕВРОСТАТ, което би означавало в единия случай – ако то е положително – продължаваме концесията. Тя е частна инвестиция, нямаме проблем. Ако ЕВРОСТАТ каже, че има проблем и това трудно би могло или не би могло да бъде признато за частна инвестиция, тогава Министерски съвет трябва да вземе съответно решение продължаваме ли или какво правим в случая. Искам да бъда честен, защото при едно такова последващо решение, примерно, че то не е частна инвестиция и въпреки това Министерски съвет решава, че ще го прави на концесия, тогава вече трябва да бъдат заложени съответните буфери в бюджета, които ще станат за сметка на разходи, които ще се правят от самите министерства, може би министър Орешарски ще го обясни по-добре.

Иначе Решението на Министерски съвет № 66 е изпълнено във всичките му точки и аз предлагам на вашето внимание този проект за анекс към договора, който Министерски съвет да приеме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, г-н Гагаузов.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: След решението на Министерски съвет работната група проведе доста срещи и коментари с представители на концесионера. В общи линии условията, които постави решението на Министерския съвет, са изпълнени.

Рисковете, вече по наша преценка, са разпределени балансирано, като първите два риска са прехвърлени на концесионера, а третият е разпределен – на нас ни се струва – справедливо или не зная кой термин, балансирано. От тази гледна

точка значително увеличаваме възможността или шансовете ЕВРОСТАТ да третира концесията като частна. Но за всеки случай сме предложили – министър Гагаузов докладва – независимо какво е становището на ЕВРОСТАТ (положително, отрицателно, колебливо или каквото и да е) Министерски съвет отново да вземе окончателното решение за стартиране на договора. Тоест условието за стартиране на договора е ново решение на Министерския съвет, което да е базирано и вече на известно становище на ЕВРОСТАТ.

Това, което подчерта министър Гагаузов всъщност, е от гледна точка на разпределение на рисковете, начинът, по който ще се интерпретират инвестициите – дали като частни или като публични разходи.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Въпроси, бележки?

ИВАЙЛО КАЛФИН: ЕВРОСТАТ няколко месеца, ако не и година, мисля, ще гледа този договор. Предишния път го беше гледал доста време, ако не се лъжа. Аз ще подкрепя това нещо, но искам да ви обърна внимание, че в споразумението, чл. 40, ал. 10 има един текст, който аз поне за пръв път го виждам като ангажимент, поет от държавата, което значи, че преди да влезем в еврозоната, ако променим валутния курс или премахнем валутния борд, то държавата ще плаща неустойки за това нещо. Не ме разбирайте, че съм за промени на валутния курс или премахване на валутния борд – опазил ме Господ от тази работа!

С въвеждането на този текст обаче ние моментално поставяме всички останали инвеститори в държавата, които си мислят, че имат нисък валутен риск на неравноправно положение. На никой друг – на мен не ми е известно – държавата да е поемала в

договор такова задължение. Обръщам внимание, че това нещо може да се използва като прецедент в редица други случаи.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Г-н Орешарски, по този повод?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Това е новопоявил се текст и аз предлагам още сега да вземем решение да отпадне. Това е недопустима валутна клауза, според мен.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Във връзка с процедурата имам един въпрос. Струва ми се, че някак си юридически може да ни създаде проблем, но това най-добре могат да го кажат юристите. Разбирам, че сега ни трябва да упълномощим министър Гагаузов да подпише анекса, за да може Евроконтрол да погледне договора и да си кажат съответно становището.

Но по принцип ние нямаме процедура по закона, където концесионните договори да ги гледаме тук. Не знам, нещо се разминава май. Когато се вземе едно решение от Министерски съвет, след това по какъв начин ние този договор ще го прекъснем и няма ли да има последствия след това за българската страна. Имат ли възможности те да ни съдят, независимо каква позиция ще заемем?

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други въпроси, бележки?

Да дам може би няколко напомняния и пояснения. Първо, знаете, договорът за изграждането на Магистрала "Тракия" и за концесия беше подписан от предишното правителство в началото на 2005 г. Договорът предизвика доста противоречиви и по-скоро еднопосочни интерпретации от страна на медиите най-вече, пък и на експерти в немалка степен. След като беше формирано това правителството, предприехме няколко стъпки, за да изясним нещата и да вземем решението.

Първо, беше поръчан външен анализ от страна на фирмата, спечелила конкурса "Прайс уотър хауз", които направиха

анализ на договора и които въпреки че той е конфиденциален, направиха своите препоръки, настоявайки обаче тези препоръки да не излизат в публичното пространство от страна на Министерския съвет.

Стъпвайки на тези препоръки, след решението на съда, което призна договора за законосъобразен, формирахме междуведомствена работна група, която започна разговори с концесионерите, която продължи работа може би половин година. Тази работа, доколкото съм информиран, е вървяла на приливи и отливи. Нещо се постига, после се връща на изходна точка, която се дължи на много обстоятелства, в т.ч. на големия брой субекти сред самите концесионери.

Затова, за да отпусим нещата и да има някакво решение, приехме решението на Министерския съвет № 66 от 2007 г. Там бяха поставени няколко конкретни изисквания към концесионерите: първо, по-равномерно да се разпределят рисковете, да отпаднат два от рисковете, а третият да бъде споделен, второ, да отпаднат държавните гаранции. Това са ключовите неща, залегнали в решението на Министерския съвет.

Следващите седмици са се водили доста интензивни преговорите по конкретните текстове и допълнения към анексите и мисля, че е постигнат действително, както каза и министър Гагаузов и министър Орешарски, добри резултати от гледна точка на корекции в договора по отношение на рисковете по отношение на държавната гаранция. Искам да напомня, че в предишното становище на ЕВРОСТАТ това бяха основните упреци, че рисковете не са балансирано разпределени, прекалено много рискове се прехвърлят на държавата. Това е официално становище на ЕВРОСТАТ.

Затова мисля, че имаме основание да подкрепим проекторешение и въпреки това коректно министър Гагаузов предлага да се постави въпрос към ЕВРОСТАТ наново, след като беше отправен въпрос по отношение на предишния вид на договора и след получаване на това становище да вземем окончателно решение на Министерския съвет за влизане в сила на този договор. Трябва да отчетем, доколкото разбирам от моите разговори с представители на работната група, че продължава да съществува риск, въпреки че очакванията са, че ЕВРОСТАТ ще каже "да, в новия вариант много по-балансирано са разпределени рисковете, свалени са някои от рисковете, но не е изключено, въпреки това, да кажа, че трябва да бъде отчетено по отношение на бюджета на държавата, тоест това да намери отражение година по година. Затова коректно ви информираха двамата министри.

Мисля, че това е правилният подход, защото ще трябва да вземем отново политическо решение, но мисля, че в дадения случай действаме коректно по отношение от страна на двамата министри към Министерския съвет и Министерският съвет – към обществото и към нашите външни партньори. Трябва да имаме предвид само едно обстоятелство – че ЕВРОСТАТ по същество е доста консервативна институция, която принципно гледа (това е опитът от всички други страни в Европейския съюз) максимален брой неща да не им се изплъзнат от отчитане в бюджета на държавата. С това трябва да сме наясно.

В българското общество се възприема (аз гледам и политическите дебати, парламентарните питання) по друг начин. ЕВРОСТАТ се възприема като институция, която дава оценка на това дали договорът е добър или не, тоест дали е целесъобразен, дали добре са разпределени рисковете и всичко останало, доколкото

ЕВРОСТАТ всъщност е по-скоро счетоводна институция. Знаете, че редица страни имаха проблеми с тях – и Гърция, и много други страни-членки не само по отношение на концесионните договори, а и по отношение на разходи за отбрана, които са се опитвали да извадят от останалата част и много други неща. Това исках да информирам Министерския съвет, за да сте наясно за средата, в която вземаме решение.

Мисля, че е добре формулирано, че доста неща са постигнати действително за промяна на конкретни параметри, за избягване на рискове на държава, в т.ч. гаранции, което беше по същество записано в предишния вариант на договора и членовете на Министерския съвет трябва да са наясно с това. Мисля, че спокойно можем да вземем това решение.

Предлагам също така да приемем предложението на г-н Орешарски за отпадане на член 40.

Имате ли други предложения?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Напълно съм съгласен с тази политическа страна, но все пак трябва да имаме предвид следното. Дали има или няма държавни гаранции не се разбира от един договор само по едно изречение “държавата поема гаранции”, а от твърде много различни неща и ние сме давали такива писма, които, както и министър Орешарски ги нарича, са “квазидържавни” гаранции.

Следователно, важно е това, което министър Гагаузов каза – не знам правно-технически това как изглежда, но окончателно решение можем да вземем едва след становището на ЕВРОСТАТ, защото всъщност ако се окаже, че то не е променено, без да омаловажавам това, което е свършено, според мен ние всъщност нищо не сме свършили, защото ако те са склонни да го осчетоводят -

понеже това е направо осчетоводяване в случая - по стария начин, то всъщност ние не сме извървели никакъв път, нищо че сме махнали две изречения.

Не знам какво ни посъветваха "Прайс уотър хауз". Това е уважавана от мен институция, но може би още веднъж да видите текстовете, тъй като има изключително любопитни текстове от типа на текста, че договорът се прекратява по силата на влязло съдебно решение за неговото прекратяване. Мисля, че това и без да го запишете, той ще се прекрати, ако съдът се произнесе, и други такива доста любопитни неща. Така че с това не знам дали се подобрява значително договора.

Основното, ако говорим сериозно, това е въпросът дали това ще бъде държавен разход, така да се изразя (не зная дали е правилен изразът, г-н Орешарски?). Ако ние с този договор не преодоляваме това, то всъщност нищо не правим, защото имаме достатъчно голям излишък в бюджета и ако не пробиваме разходните тавани с това, по-добре да си изхарчим парите ние. Иначе нищо не правим.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря. Други?

Донякъде ще се съглася само с г-н Вълчев, защото стана ясно, че остава един въпрос, който не е решен към този момент, защото ние не знаем отчитайки характера на ЕВРОСТАТ какво ще е становището им по отношение на осчетоводяването, но не мога да се съглася, че нищо не е направено и не е постигнато. Дайте да си говорим откровенно.

Водиха се няколко седмици тежки разговори от работната група с експерти на няколко министерства, достатъчно сложни, по отношение на нещата, които според ЕВРОСТАТ бяха основни дефекти на договора и по отношение на тези неща

действително е постигната промяна. Аз и вчера се срещнах с двамата министри да ме информират за последно докъде са стигнали. Доста съществени работи са направени по отношение, казвам, на разпределението на рисковете, като, представете си, бяхме приели договора, извън темата за ЕВРОСТАТ и осчетоводяването, с трите риска на гърба на държавата и с гаранции. Кажете кои са трите риска, г-н Гагаузов!

АСЕН ГАГАУЗОВ: Те са три: единият е строителният риск, другият е рискът за наличие на услугата, третият е плащанията по недостига. Двата риска изцяло ги поема концесионера. Плащанията по недостига – в стария вариант бяха около 180, тоест можем да подпомагаме концесионера в началните години в размер до 180 млн. евро. Сега сме ги оставили, че можем да подпомагаме концесионера срещу връщане – и в стария, и в новия случай – първите шест години, но не повече от 5 млн. евро на година, което означава не повече от 30 милиона евро. Всичко, което беше поставил като бележки ЕВРОСТАТ относно поемането на гаранции, примерно, държавата влизаше в преки взаимоотношения с банката за плащания, което моментално е държавна гаранция. Сега вече нещата са променени.

Ние сме поставили алтернативни възможности за държавата. Тя може да изкупи за едно евро акциите на концесионера, примерно и продължава осъществяването на концесията от свое име вече или пък, да кажем, търси нов начин за предоставяне на друг концесионер. Така че много неща са променени.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Господин Орешарски е написал много добре отговора си.

АСЕН ГАГАУЗОВ: То е променено. Сега вече говорим за 9 + 3 месеца, така че да влезем в рамките на следващия бюджет, защото наистина е така.

С много неща съм съгласен, но и това, което каза и г-н Вълчев, е факт, че въпреки всички тези усилия, ако в крайна сметка резултатът показва, че ЕВРОСТАТ не признава нашите усилия, тогава ще трябва да вземем окончателното решение. За това става дума. Защото ние считаме, че свършихме много работа, но важното е какво ще кажат те.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Прав е министър Вълчев. Имаше доста голям дебат при крайния вариант на клаузата за излизане от концесията. Накрая беше написан и вариант, при който като втора алтернатива, не като първа, държавата плаща в 7-дневен срок, което е абсолютно невъзможно и противоречи на Устройствения закон за бюджета, където всяко новопоявило се задължение се включва в следващия бюджет. В този контекст беше и нашата забележка и мисля, че в последния вариант е съобразено девет месеца (ли остана накрая?) плюс три процедури. Тоест, ако това се случи, ще отидем в следващия бюджет – това вече ни устройва.

Ние имяхме предварително няколко коментара, които са не толкова бележки по договора, колкото съображения. Според мен е посочено “не са приети”. Всъщност те не са и за приемане. Те са съображения, които трябва да имаме предвид.

Имате ли други въпроси, възражения?

Точката се подкрепя.

По повод дискусията, която възникна, искам да напомня защо тръгнахме към този вариант на промяна на договора, актуализация на него.

Прекратяването на договора, което се разглеждаше много сериозно като възможности, и аз съм давал такива изявления, и това е залегнало в решението на Министерския съвет, означава стартиране на всички процедури отново, което както сами знаете от българската практика означава една година за преминаване минимум през всички процедури и започване евентуално на някакво строителство. Дори по-вероятното е по-дълги срокове, през това време нищо не се прави.

Вторият въпрос е за финансирането. Както виждате и сега той стои полуоткрит. Реално финансирането се извършва от финансиращите банки, които работят с концесионера, но има риск така или иначе в становището на ЕВРОСТАТ да се каже, че въпреки това и въпреки постигнатия напредък, трябва да се запише в разходната чест. Но при другия вариант със сигурност изходът е или чрез заеми, но чрез държавно финансиране, което със сигурност става чрез бюджета – няма друг вариант. Това е основният аргумент.

Искам да обърна внимание на следното. Ще помоля Министерство на труда и социалната политика да подготвят за следващия четвъртък докладване за оперативно заседание за това, какво е свършено по Ромската декада. Има ангажименти на доста министерства. На 12 юни тук има голямо мероприятие относно приключването на нашето председателство. Ще има много сериозно международно участие. Знам, че по инерция административна много министерства по отношение на дейности, които са залегнали, бюджетно са осигурени, които са свързани с Ромската декада отласкват нещата ако може към втората половина на годината. Затова да се направи анализ на това, какво е свършено от всички

институции, които имат отношение, какво не е свършено, за да се ускори работата и да имаме достойно представяне на България по този въпрос в рамките на декадата за финализирането. Това е молбата към Министерство на труда и социалната политика – да обобщи информацията и да докладват.

Понеже въпросът е и политически важен, в Министерския съвет да го обсъдим! Молбата на госпожа Етем към господин Димитров е докладът да бъде стегнат и кратък – какво е направено, какво не е направено, какво трябва да се направи.

Точка 26

Проект на Решение за освобождаване и назначаване на извънреден и пълномощен посланик на Република България в Грузия

ИВАЙЛО КАЛФИН: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, става въпрос за назначаване на четирима посланици на Република България в чужбина.

Първият е – посолството в Грузия. Мандатът на господин Ивайло Бразицов – временно управляващ, изтече в края на миналата година. Предлагам на негово място да бъде назначен господин Бранимир Радев за извънреден и пълномощен посланик, с което ще повишим и равнището на посолството си в Грузия.

Господин Бранимир Радев е дълго време дипломат, има богат опит в работа в международни институции, което е важно и за Грузия, където действително присъствието на международните институции е особено засилено. Там имаме няколко българи представители в мисиите на ООН. ОССЕ има важна задача там. Знаете, че България е страна координатор или контактено посолство за НАТО. Мисля, че господин Радев отговаря на всички изисквания с опита си да извършва всички тези задачи.

Точка 27

Проект на Решение за освобождаване и назначаване на извънреден и пълномощен посланик на Република България в Испания и Княжество Андора.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Второто предложение е за посланик в Испания и Княжество Андора. Мандатът на предишния посланик господин Василий Такев изтече в края на миналата година. Предлагам на негово място да бъде назначен господин Иван Христов.

Господин Иван Христов в момента изпълнява длъжността главен секретар в Министерство на външните работи. Има значителен от десетилетия опит, от 1985 година в Министерство на външните работи. Бил е посланик в Мексико. Имал е мандати в различни страни в Западна Европа и Латинска Америка.

Предлагам да утвърдим неговата кандидатура за посланик в Испания и Андора.

Точка 28

Проект на Решение за освобождаване и назначаване на извънреден и пълномощен посланик на Република България в Украйна.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Третото ни предложение е свързано с посолството ни в Киев. На мястото на предишния посланик – господин Ангел Ганев, който предлагам да освободим, предлагам да назначим господин Димитър Владимиров.

Господин Владимиров е на служба в Министерство на външните работи от по-скоро, след 2000 година. Преди това е бил и търговски представител от 1999 до 2003 година, познава добре Украйна. В момента е

временно управляващ посолството. Той е вторият човек на практика в посолството в Киев, след като се прибра предишният посланик.

Предлагам да изкара мандата си като посланик.

Точка 29

Проект на Решение за освобождаване и назначаване на извънреден и пълномощен посланик на Република България в Италианската република, Република Малта и република Сан Марино със седалище в Рим.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Следващото предложение е за посолството ни в Рим. Там предстои през лятото да изтече мандата на сегашния посланик господин Никола Калудов. Това, между другото е най-добрата практика предварително, когато започнем процедурата.

Предлагам на негово място да бъде назначен за извънреден и пълномощен посланик господин Атанас Младенов. В момента той е директор на Дирекция "Европа 2", която се занимава именно с двустранните отношения със Западна Европа. От 1987 година е на работа в посолството. Има няколко мандата в чужбина, включително има мандати в Рим, познава посолството, познава страната. Един от най-качествените дипломати в Министерство на външните работи и сравнително млад (1960 година е роден).

Предлагам да утвърдим неговата кандидатура. Става въпрос за извънреден и пълномощен посланик в Италианската република, Република Малта и Република Сан Марино, които се покриват от посолството в Рим.

Това са четирите предложения.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси?

РЕПЛИКИ: Съгласни сме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре. Приема се.